

४० क०
१

स्त०

सि०

५

श्रीगणेशाय नमः अथाभ्युदधिकं श्राद्धं तत्र प्रथमतः लिप्यतं कृत्यो पूजा विधिवातः कालेत्वातः कृत सर्व
 नियक्रियः कुञ्जपरके बास्थो पितरदीकायां वागरायति सहित बोडशमातः पूजयेत् तदभावे रत्निका
 यामे व पूजयेत् मातरश्च गौरी पद्माश्च मेधासावित्री विजया जेयदेवसेना स्वाहा स्वधो मातरो लोकमा
 तृष्टिपुष्टिस्तथा तुष्टि आत्मकुलदेवता तत्र क्रमः आचम्य प्राञ्जल्युपविश्य अक्षंकुशान्तरुहत्वा ओं अ त ४
 व्यामुक्तो ज्ञेयामुक्तमारावकस्यामुक्तकर्मणि गणायति दुर्गा श्रीसहितो गौरी दी बोडशमातः २ हं पूजयेत् इति वाक्यं
 कृत्वा दक्षिण करेनासि कया स्पृष्ट्वा प्रथमं दक्षिण कोमारेभ्यः क्रमेण गणायति रक्षिणो यसि पद्मासि स च स मेधासि सावित्री
 सि विजयासि जयासि आदेवसेनासि स्वधासि स्वाहासि मातृस्थ लोकमातरः स्थ दक्षिणसि पुष्टिरसि तुष्टि रसि आत्मकुल
 देवतासि श्रीरंततोऽस्तमा दीय नः अथ मरुत्तिका मारभ्य गौमुं मुखं स्वर्गं गायते इहागच्छ इति व्रजो मुखं स्वर्गोरी इहागच्छ इति
 वृण्वमेव पद्मासवी सावित्री मेधा विजया जयदेवसेना स्वधामातरो लोकमातरः दक्षिणपुष्टिस्तथा तुष्टिरयात्मकुल
 देवता श्रीः एता अत्येकमो कारुणाहृति पूर्वमात्रा ह्यस्या पथित्वा ओं मने जतीं मुखता मान्य स्पृष्ट्वा स्पृति र्यजुमिमंत
 मोत्वरिष्ठं यज्ञं समिमंदधातु विश्वे देवा स इह मायतामो अतिष्ठ इत्युक्ततात्त्विकी र्य एक देव सर्वत्र प्रतिष्ठा कर्तव्य
 ततः वृथादिगता प्रथमतः श्राव्य एता निपाया धीवमती यस्तु नीय पुनराचमनीयानि उं गणायते येनमः इदममुलोपनं उं गणायते येनमः पृथैः उं गण
 पतयेनमः इति त्रिः एता निगंधपुष्पदीपतां कलवै नैद्यानि उं गणायते येनमः एवमेव उं गीर्घ्येनमः उं घनायेनमः उं घ्रायेनमः उं मेघायेनमः उं सावित्रेनमः उं
 विजयायेनमः उं जयायेनमः उं देवसेनायेनमः उं स्वधायेनमः उं स्वहायेनमः उं मातृभ्यां नमः उं लोकमातृभ्यां नमः उं हृष्ट्येनमः उं पुष्ट्येनमः उं तुष्ट्येनमः उं
 आत्मकुलदेवतायेनमः उं श्रियेनमः इति पाद्यादिभिः प्रत्येकं कर्म चयेत् ततो जलं वध्वा सर्वाः प्रणम्य विजयेत् तत्र प्रकारः उं गणायति सहिताः बोडश

राम
१

नारायणाय नमः इति ताम्रपत्रं १२५१

श्री

2

रुद्धि

अस्मिन्नेत्येवमथामदतोधिबुधंनुनेवंत्वस्यात् इतिजलाअर्घकणां तत्रदेवपूर्वसर्ववर्षपात्रेषुपवित्राणिदत्वापवित्रेस्थाइति उंशानोदेवीमिषयत्रा
पोभवंतपीतयेशंयोरमिहवंतनः इतिजलंक्षियेत् ततोदेवाधर्षपात्रेषुपवोसिपर्वपात्रेधोपवपाएती इतिपवावक्षियेत् मात्रादियात्रेषु उंयवोसिसामदेव
योगोसवोदेवनिर्मितः अन्नमाहिः दत्तः सधयानांदीमुखान्तिरुत्तौकान्प्रीणादिनः स्वाहाइतिमंत्रेणयवान् क्षियेत् ततः प्रत्येकगंधपुष्पाणिहस्ती
दद्यात् ततः प्रथमं देवपात्रमाहस्तिनकृत्वा तत्रस्थपवित्रंभोजनपात्रेनिधायननुपरिकिंचिदन्यजलंदत्वा उंयादियात्रोपः पयसासंधूयुयाः अतस्तिउ
तपार्थिदीर्घ्योहिरण्यवर्णायज्ञियास्तान्त्रापः शिवाः सधेस्योना सुहवामवंतु इतिपवित्राकुशत्रययंजलान्मादाय उंअधामुकगोत्राणामर्त्तपितामहीप्रपिताम ३५
हीनाममुकामुकदेवीनांदीमुखीनामाभ्युदयिक आहसंबंधितोविश्वेदेवासवोहस्ताघोनिमः एवंमेवपित्रादिआह देवभ्योमातामहादिआह देवभ्योहस्ता
घेदद्यात् ततोमर्तुरधपात्रमादाय पूर्ववत्कृत्वा उंयदियाइत्यादिपठित्वाकुशादीनादाय उंअधामुकगोत्रमातरमुकदेविनीदीमुख्याभ्युदयिक आहसंभवे
हस्ताघोनिमः एवंमेवपितामहीप्रपितामहोरपिदद्यात् ततः पित्राधर्षपात्रमादाय सर्वपूर्ववत्कृत्वाकुशादीनादाय उंअधामुकगोत्रपितरमुकशर्मवर्दी
मुख्याभ्युदयिक आहसंभवेहस्ताघोनिमः एवंपितामहादीपंचभ्योहस्ताघेदद्यात् ततोवसिष्ठजन्मपत्रेउ पतंप्रथमं देवाधर्षपात्रमादाय उंविश्वेभ्योदेवेभ्यः
स्थानमसीतिदेवासनंदक्षिणभागेउत्तरेस्थापयेत् एवमप्यदेवाधर्षपात्रद्वयंततत्तदक्षिणभागेतिधाय पितामहर्षपात्रपरितस्यात्रोत्तरे स्थितं
नक्षत्रं देवपात्रेनैव यवित्रादिमात्र धर्षपात्रेनिधाय मात्र धर्षपात्रं पितामहर्षपात्रोपरितस्यात्रैत्रांपितामहर्षपात्रोपरिधत्वा दक्षिणकोणा
दायः उमाहभ्यस्थानमसीतिमात्रासनदीन भागे उं पितरभ्यः स्थानमसीतिअर्घपात्राणिपुज्यीकुर्यात् एवमातामहर्षपात्राणामेहनकृत्वा मातामहास
नदक्षिणभागे उमातामहप्रमातामहद्वयप्रमातामहेभ्यः स्थानमसीत्युज्यीकुर्यात् तवोगंधदिदाने तत्रक्रमः अधामुकगोत्राणामातरपितामहीप्रपिता
महीनाममुकामुकदेवीनांदीमुखीनामाभ्युदयिक आहसंबंधितोविश्वेदेवासनानिगंधपुष्पाधूपदीपतांबूलयत्रोपवितवासांसिवोनमः एवंपित्रादिदेव
भ्योमातामहादिदेवभ्योपिदद्यात् ततुंअधामुकगोत्रमातरमुकदेविनांदीमुख्याभ्युदयिक आहसंभवेनानिगंधपुष्पाधूपदीपतांबूलसिंदूरवासांसितेनमः स
प्रपितामहर्षपात्रेस्थितं पवित्रादि

मातरः क्षमध्वमिति ततः उर्वसोः पवित्रमसि शतधा रं वसोः पवित्रमसि स हस्तधारं देवहस्तासविता पुता सुवसोः पवित्रे राशत धातेण सुव्वाका न भुवः इत्यनेन भित्तौ विपंच
वास प्रवाचन धारा दद्यात् ततो वामहस्तेन कर्मकं गृहीत्वा दक्षिणा हस्तेन उत्तरोत्तरं क्रमेण फलेन वत्ताः प्रतीक्षन् अथाभ्युदयिक प्रयोगः तत्र दक्षिणोत्तरं क्रमेण द्वादशस्थाना
नेषु प्रत्येकमासादितं द्रव्यं चलि तदीयं देशमागत्य प्राप्नुव्यं द्रव्यं वा उपविश्य सर्वं स्वयं न कर्तव्यं रुजस्व कृशाक्षित्तं कार्यं यथाः कर्तव्याः तत्र उर्ववित्रं यद्विज्ञे वा सर्वं वस्थानां
तोयि वा यः स्मरेत्पुंशीका संसवा ह्याभ्यां तरः शुचिः उर्वुंशीका ह पुनाति ति आदीप्य द्रव्याणि सिद्धे कुशो देवेन ततः कुशत्रयपवनान्वादाय उर्व्रघामुक्तो ज्ञाणो मातृपितामही
नादिमुखीनां प्रपितामहीनाममुक्तदेवीनां तथा मुक्तो ज्ञाणो पितृपितामह प्रपितामहानां मुमुकामुक्तशर्मणां तथा मुक्तो ज्ञाणो मातामह प्रमाता वृद्ध प्रमाता महानां मुमुकामुक्तशर्म
णां नादीमुखीनाममुक्तो ज्ञाणो मुक्तस्य कर्तव्या मुक्तं भीतित्रका भ्युदयिक आह्वयं कर्तव्यं इति संकल्पयेत् ततो गायत्री उं देवताभ्यः पितृभ्यश्च महायोगीभ्यस्त्वेत्यादि
त्रिजयेत् ततः उर्व्रघामुक्तो ज्ञाणो मातृपितामहीः प्रपितामहीनां मुमुकामुक्तदेवीनां नादीमुखीनामाभ्युदयिक आह्वयं संवेधितो विष्टे देवा इदमासं ते वो नमः इति कशत्र
पंरूपं सयव मसि नंदक्षिणत आस्य उत्सनेत् एवं प्रोक्तं उर्व्रघामुक्तो ज्ञाणो पितृपितामह प्रपितामहानां मुमुकामुक्तशर्मणां नादीमुखीनामाभ्युदयिक आह्वयं संवेधितो विष्टे
देवा इदमासं ते वो नमः उर्व्रघामुक्तो ज्ञाणो मातामह प्रमातामह वृद्ध प्रमाता महानां मुमुकामुक्तशर्मणां नादीमुखीनामाभ्युदयिक आह्वयं संवेधितो विष्टे देवा इदमासं ते वो नमः
उर्व्रघामुक्तो ज्ञाणो मातरमुक्तदेवी नादीमुखीनामाभ्युदयिक आह्वयं इदमासं ते नमः एवं पितृमही प्रपितामहोराभ्युदयिक मासं दद्यात् उर्व्रघामुक्तो ज्ञाणो पितृमुक्तशर्मणां नादीमु
खाभ्युदयिक आह्वयं इदमासं ते नमः एवं पितृमह प्रपितामहोराभ्युदयिक आह्वयं इदमासं ते नमः एवं प्रमातामह
वृद्ध प्रमातामहोरापि तत आवाहनं उर्व्रघविश्वात् देवाता वाहयिष्ये उर्व्रिष्टे देवा स अगत शृणुताम इमं ह्रस्वं इदं वृहतिर्षीद त इमा वाहः उर्व्रवा सिप व वास देवा
यवया गती इति देवपात्रेयवान् विकीर्य उर्व्रिष्टे देवाः शृणुते मं ह्रस्वं ते ये अतस्त्रिंश उपच विष्टिं अग्निजिह्वा उत वायवः आ अस्मद्या सिन्धुर्हि विर्मं यध्वं उर्व्रगा वनु महा
भाग विष्टे देवा महावलाः ये ये त्रिंशुः क्षिता आह्वे सावधानां भवन्तु ते इति पठेत् ततः उर्व्रनादीमुखीनां विष्टना वाहयिष्येः उर्व्रशतस्त्वाति धीम सुप्रशंसः समिधीमही उर्व्रशतस्त्वाति
हृषित वृहयिष्ये अस्वेति पितृना वाह्य उर्व्रपहता अस्तुरा द्या ह्रस्वे विष्टेः इति मात्रादि पात्रेयवान् विकीर्य उर्व्रायेतु नः पितरः सोम्या सोमिद्वान्ताः पथिभिर्देवयोनैः

वैपितामहीप्रपितामहीभ्यामपिगंधादिरानं ततर्द्धाप्रमुक्तगोत्रपितरमुक्तशर्मन्तोदीमुखामुदधिकप्रादृतानिगंधप्रपदीपतावलपज्ञोपवीतवाप्रां
 सितेनमः एवंपितामहादिप्रथमपितृतज्जन्तः सर्वासनानिभोजनपात्रसहितानिचतुः कोराजलेनवेष्टयेत् ततः सजलेपुटकादौहस्तेनैवसद्यतमन्तेर्द्ध
 अग्नयेकच्यवाहनायस्वाहा उंसोमायपितरमतेस्वाहा इत्याहुविष्पञ्जुयात् ततोऽपसच्यं कृत्वा दक्षिणामिमुखः पातित वामजानुः मोटकतिलजलान्मादाय
 इदमन्तमेतद्वृत्तामितिथ्यो नमः इतिभूत्त्वामितेकिंचिदन्तेदद्यात् ततः सच्यं कृत्वा प्राञ्चुखउदग्रुखोबाहुतशेषमन्तेदेववर्षसर्वपात्रेषुकिंचिक्लिंचिदत्स पिम
 र्धंकिंचिदवशेषयेत् ततोऽन्यदन्तेयथासंभवंसर्वत्रपदिविष्पद्यतंलेजेचतत्रोपनीयपात्रमालभेत् तत्रक्रमः उत्तमपाणिभ्यां प्रथमं देवपात्रं स्पृष्ट्वा उंच्यं वितीषा
 त्रं घौरपिधानं ब्राह्मणस्य मुखे अमते अमते जुहोमिस्वाहा इति पठित्वा उंच्छंदविष्पुर्विचक्रमेधेधानिदधेयदं समुहमस्य पाथं सुरे उंच्छिन्नाह्यमिदं रज्जमदीयं इति
 पठित्वा इदमन्तमित्यन्ते इमाग्नायः इति जले इदमाज्यमिति घृते उंच्छंदं हवितिति पुनरन्ते दक्षिणांगुसमसोय उंच्छंदोसियवयेसादिनायवान्विकीर्ष्य कुशादीना
 हाय उंच्छ्रगामुक्तगोत्राणां मादपितामहीप्रपितामहीनाममुकामुकामुकदेवीनां दीमुखीनामाभ्युदधिकप्रादृतसंबन्धिनो विज्वेदवा इदमन्ते सोपकरणं वानमः यो
 कमेवपात्रं भवेति नदावामेन पाणिपौनो अमयजलेन उंच्छंदं विष्पुर्त्यादिपठित्वा यवकेपपर्यंतं कृत्वा कुशादीनादाय पित्रा पुत्रे वा न पित्रादिदेवभ्यां नमस्त
 जेत एवं जेवमात्मा महादिदेवभ्यः भिन्न भिन्न पात्रपदै पृथिवीते पात्रमित्यादीनां सर्वेषां मादत्तिः ततो मारया त्रमुन्नाताभ्यामेव कराभ्यां स्पृष्ट्वा उंच्छंदो तद्व्यादि उंच्छ
 दं विष्पुर्त्यादिजयित्वा उंच्छिन्नाह्यमिदं रज्जमदीयं उंच्छंदमन्तमित्यन्ते इमाग्नाय इति जले इदमाज्यमिति घृते उंच्छंदं हवितिति पुनरन्ते दक्षिणांगुसमसोय उंच्छंदो
 पत्ता अमुगच्छा पृथिवीदेवदः इत्यन्तोपीयवान्विकीर्ष्य उंच्छ्रगामुक्तगोत्रेमात्मा मुकदेवीनां दीमुखीनामाभ्युदधिकप्रादृतमन्ते सोपकरणं तेनमः एवं पात्रालंभनादिपूर्वकं प्रत्येकं
 पितामहीप्रपितामहीभ्यामपिदद्यात् एवंपितृपात्रमालभ्य उंच्छंदो तद्व्यादिसर्वं पठित्वा उंच्छ्रगामुक्तगोत्रपितरमुक्तशर्मन्तोदीमुखामुदधिकप्रादृतमन्ते सोपकरणं तेनमः इ
 ति पित्रे नमस्त जेत एवंपितामहादिभ्यः पंचमोपि प्रत्येकं नमस्त जेत ततः प्रजलि उंच्छ्रगहीनक्रियाहीनविधिहीनचयद्रवेत् तत्सर्वम इममु इति जयेत् द्यौष्यविष्पुर्त्याय
 त्रीत्रिजयित्वा उंच्छ्रगामुक्तगोत्रपितरमुक्तशर्मन्तोदीमुखामुदधिकप्रादृतमन्ते सोपकरणं तेनमः इति पित्रे नमस्त जेत ततः प्रजलि उंच्छ्रगहीनक्रियाहीनविधिहीनचयद्रवेत् तत्सर्वम इममु इति जयेत् द्यौष्यविष्पुर्त्याय
 र्धजलेन त्रीत्यजल त्रीतिसंयवचनमन्ते कुशादीनां उंच्छ्रगामुक्तगोत्रपितरमुक्तशर्मन्तोदीमुखामुदधिकप्रादृतमन्ते सोपकरणं तेनमः इति पित्रे नमस्त जेत ततः प्रजलि उंच्छ्रगहीनक्रियाहीनविधिहीनचयद्रवेत् तत्सर्वम इममु इति जयेत् द्यौष्यविष्पुर्त्याय
 मारिस्त्वपायत्रीश्रीः सकृदजयित्वा

द. क.
४

4

प्रज्ञात्वाचम उन्मदाकुर्वतांमैकेप्रचवेताः धरेषुयत स्मरणादेवतद्विष्णोः संस्मृणांस्यादिति श्रुतिः इति यदेत प्रतिपत्तिरिति गोधलिं विविधां वदंति मुनयोः
 नानाविहोवाहिके हेनतेशिशिदेष्यातिमऽतां पिरुडि कतेभास्करेग्रिष्मेऽर्धास्तमितेवसंतमेव भातौ गतेदृश्यतां सूर्येचास्तमुपागतेभगवति प्रावृष्ट
 शरकालयोः अथपुण्ययोगीयवीतदानं तत्रकन्याध्याताअन्योवाजाहाराणुदभूत्वादाताप्राप्नुवउपविश्यचेदनमुष्यसहितयज्ञोपवीतमा
 दाय उतस्मिन्कालेऽग्निसानिध्यास्मातोः अरोगिणिअव्यंगेअपतितेऽक्षीवेपितानुभं प्रदास्यति इति यद्वित्वावरस्यहस्तेदद्यात् ततउन्मत्तवस्य
 जतावधजतृष्टास्थजतावधः घृतश्रुतौसुपुश्रुतौविराजोनामकामडुघाअसीयमाणाइतिपठित्वाशिरस्यस्तौदिकंदद्यादरः कुमारीभाजन्यक
 र्तकदानयक्षेपितेत्यत्रदानेत्युचरेदितिआशुः शिशानोवृषभोनमीमोघनाधनइत्यारभ्यजयेतंत्वानुदेवामदत्तुइत्येवपठित्वा उन्मत्तयोअथान्वचारिष
 धंसेनसमस्यमहि ययस्वानमन्नागमंतमासथसजवर्चसाप्रजयाचधनेनचआयोअथान्वचारिषमित्यायामेवरसमवरुंधरसेनसमस्यअहीत्यथामेवरसमासे
 धंनेययस्वानमन्नागमंतमासथसजवर्चसाप्रजयाचधनेनचेत्याशिरमेवेतदाशसे उन्मत्तार्थाःसिद्धयःसंतुष्टरागःसंतुष्टमनोर्थाः शत्रूणांनुद्धिस्तौस्तु
 मिज्जालामुदयोस्तुवः साधुभवान्याहः विष्टरदानं याघार्चदानं द्वितीयविष्टरदानं अर्घदानं आचाकदानं आचमनं गौगौर्गौः पाठः अग्रिस्थानं कन्यानय
 ने वस्त्रदानं ग्रंथिवधनेन आचमनं कन्यादानं आचमनं गणेशायसंधिविग्रहमंत्रोऽदेवादित्यतन्त्रवः भूमिपात्रशिशिरोरत्नरजितां प्रिसोरुदः संधिविग्र
 हकः श्रीमातृ वाइश्वसतोदराः महामरुतमः श्रीमात्रिराजतिगणेश्वरः श्रीमत्तारामदत्तेनमंत्रिणातस्यसुनुनायकतिः क्रियतेधर्मारम्यावाधर्मावाजसनेपिनो तत्र
 विवाहः तयादीकन्याहस्तेनषोडसहस्तमंडपंतदक्षिणादिशिपश्चिमादिशमाश्रित्यन्यत्रयसत्प्रभुतराभिमुखंकोतुकागारंमण्डयादहिरैशान्यांजातातचतुर्हस्तद्वि
 तादिमरिक्ततनुषकेशशर्करादिश्रुत्यवेणुनिर्मितंवेदिचकारयेत् विवाहदिनेकृतनित्यक्रियेणजामारविजामातृपूजापूर्वकमाभ्युदयिककर्तव्यं कन्यापिताभ्यु
 चिःस्तानः शुक्तावरधरः कृतनित्यक्रियोमातृपूजाभ्युदयिकेकृतविवाहवेत्तायामराण्येयजमानः प्रत्यञ्जुखः प्रभुखंवरसहजातुंसेवोध्य उन्मत्तभवानास्ता
 मर्चयिष्यामोभवतमितिज्ञयात् उन्मत्तयेतिप्रत्युक्तः वरोपवेशनाथंशुद्धमासनंदत्वाविष्टदोमोय उन्मत्तयेतिविष्टरोविष्टरः इत्यन्येनोक्ते उन्मत्तयेतिविष्टरः प्रतिगप्यतां उन्म
 हरेतिगृह्णामीत्यभिधाय विष्टरं गृहीत्वावरोवदेत् उन्मत्तयेतिविष्टरमितिप्रत्युक्तः इमंतमभिष्टरमितिप्रत्युक्तः इमंतमभिष्टरमितिप्रत्युक्तः इमंतमभिष्टरमितिप्रत्युक्तः

राम
४

मनमोचः पितरो मयवे नमो वः पितरः पितरो नमो देवः पितरो वत सतो वः पितरो देवः एतद्वः पितरो वामः इत्येतेन पित्रादिपिराडिबद्धोपरि प्रत्येकं सज्जं दद्यात्
 ततः कुशत्रयषड्वजलात्यादाय उँ अग्रामुकगोत्रे मातरमुक्तं देवि नो दीमृषि आभ्युदयिक आह पिराडि सतते नमः एवं पितामहा प्रपितामही भ्यामुत्सजेत्
 ततः उँ अग्रामुकगोत्रपितरमुक्तं शर्मनो दीमृषि आभ्युदयिक आह पिराडि सतते वा सो नमः इति सज्जं मुत्सजेत् एवं पितामहादिपंचभ्यः सज्जं दद्यात् ततो गंधपुष्प
 धूपदीपतांबूलादिभिः प्रत्येकं पिराडि नम्यते पिराडि शेषान् विकरेत् ब्राह्मणानां च मण्युगोत्तमतस्विति अग्निर्भूमिं प्रोष्य उँ शिवायः संतु इति जलं सो
 मनस्पृशेत् इति पुष्पं अक्षतं चारिषु जलमुत्तित्याहुलात् प्रत्येकं यजेतुः क्षिप्य कुशादीनां साय उँ अग्रामुकगोत्राया मातरमुक्तं देवानो दीमृषि आ
 भ्युदयिक आह तैत्तदन्नपानादिकमक्षय्यमस्तु इति मात्रे एवं पितामहाः प्रपितामहाः उँ अग्रामुकगोत्रस्य पितरमुक्तं शर्मणो दीमृषि आह पिराडि
 इति तदन्नपानादिकमक्षय्यमस्तु इति पित्रे एवं पितामहादिपंचभ्यः सज्जं ददं दद्यात् ततः उँ अग्रामातरः संतु इति मात्रादिपिराडि वयापीत्येतां जलधारां द
 द्यात् उँ अग्रामाः पितरः संतु इति पित्रादिपिराडि बद्धोपरि जलधारां दद्यात् उँ गोत्रे नो वदंतं उँ होतारो नो भिद्वंतं देवाः संततिरेव च अक्षय्यं च नो मा व्यगमहृदं पंचनेत्र
 ल् अक्षय्यं च नो बहवो न वेदतिथीं अक्षय्यं च नो मा विनाशं न संतु मा च प्राचिष्म कंचन एताः सत्या आशिषः संतु इत्याशीः प्रार्थनं ततः सयवित्रकुशत्रयाणि प्र
 त्येकं मात्रादिपिराडि वयापीत्यादिपिंद्रप्रेमात्मा महादिपिराडि वयापीत्या उँ ऊर्जं वदतीरमृतं चतुर्ध्वः कीलानं परितु संस्थाप्य नम्यते मे पिराडि इति मात्रादीपि
 रानोपरि पित्रादिमृषि एते परितु दद्यात् अग्रामात्राया मातरमुक्तं देवानो दीमृषि आभ्युदयिक आह तैत्तदन्नपानादिकमक्षय्यमस्तु इति मात्रादिपिराडि वयापीत्या
 दद्यात् दक्षिणाद्रव्यं च फलमस्ते फलं वा प्रत्येकं तत्र क्रमः अग्रामुकगोत्राणां मातरमुक्तं देवानो दीमृषि आभ्युदयिक आह तैत्तदन्नपानादिकमक्षय्यमस्तु इति मात्रादिपिराडि वयापीत्या
 नोक्तं तैत्तदन्नपानादिकमक्षय्यमस्तु इति मात्रादिपिराडि वयापीत्या दद्यात् तथैव मातामहादि
 देवदक्षिणां दद्यात् उँ अग्रामुकगोत्राया मातरमुक्तं देवानो दीमृषि आभ्युदयिक आह तैत्तदन्नपानादिकमक्षय्यमस्तु इति मात्रादिपिराडि वयापीत्या दद्यात् तथैव पित्रादिमृषि एते परितु दद्यात् ततः उँ विष्णवे देवाः श्रीयन्ता वाचयित्वा देव ब्राह्मणा वि
 दक्षिणा समुत्सजेत् एवं पितामहाः प्रपितामहाः आह दक्षिणां दद्यात् तथैव पित्रादिमृषि एते परितु दद्यात् ततः उँ विष्णवे देवाः श्रीयन्ता वाचयित्वा देव ब्राह्मणा वि
 र्जने उँ वजे इत्यादिनामात्रादिविर्जने ततो ब्राह्मणा ततः अनावायस्येति अष्टौषदानि अतु ब्रज्य उदकधाराया प्रदक्षिणी कृत्य देवताभ्य इति त्रिजिपित्वादी पतिवीर्य इति

द० क०
५

5

स्मृष्टः गौगौगौरित्थिजमानेनोक्तं उमातारुद्राणामिति वरः गौगौगौरित्थिभिधाय उमातारुद्राणां उहितवत्सनां सुसादिस्यानाम
मत्स्यनाभिः प्रणवेचिचितुषेजनाय मागामनामदिति वधिष्ठं समचासुष्यवासुकशर्मरौ यजमानस्यमानं यतो नीमीपत्राल
भेताधयसुसिद्धे ममचामप्यवपाय्मास्तः उमाजततराण्यन्यतितरणं चिंथाव ततो वेदिकायां तुषके शशर्करादिशस्त्रां सुसमात्रमपि
मिताचतुरस्राभिमिकुशैः परिससृततिशान्यापरित्थिगोमया इकेनोपलियास्येन प्रवमलनेचाप्रागप्रदेशमात्रं उत्तरक्रमरात्रि
सिख्यउत्तरखकजमेणानमिकागशाभामुजलेनाभ्युत्पतेजससीकांस्पयात्रस्यं वकिं प्रत्यक्षुखमुपसमाधाय तदक्षायोकिं चि
लियुज्यको तुकभागरः कन्यामानीयमरुदय उजरागजपरिधस्ववासोभवाकषीनामभिशसिपावो शितचजीवशरदः सुवर्चास्यं च पुत्र
ननुसंवापय्यापुष्टतीदं परिधस्ववासः चरित्वा इति पठित्वा परिधानं वस्त्रं तस्येदं दाति वरः उमा अकृतं नवयं वा अत नवतः
याश्च देवी स्वतन्त्रा भित्तो तलं यं तास्वादेवी जैसि संवाय स्वायुज्यतीदं परिधस्ववास इति पठित्वा तरीयदं दाति ततः
उपरिधास्वयं धास्येदीघा पुष्पायजरादुष्टरा मिश्रातजीवामिश्रादः पुसविशयस्यासमभिसंवायेव्ये इति चि
त्वा वरः परिधते औपरासोमायावाप्येवीयरासं द्रावु हस्मतीयरासरमगजमि ~~ममजतविश्वेदेवाः समग्रो ह्यानिनो संमातारुद्रासं धातातमुद्रदीदेधा~~
माविदयुगोलाप्रतिपद्यता इति पठित्वा तरीयं परिधधाति ततो वरस्य कन्यायाश्च धिराचमनं ततः कन्याप्रदेनं पुस्त्यसंसे
जोया इति प्रवेरा कन्या वरं पोपेस्यरमभिमुखीकरणा उमाजतविश्वेदेवाः समग्रो ह्यानिनो संमातारुद्रासं धातातमुद्रदीदेधा
तुजो इति वरपठति ततः कन्याप्रदेकतं कन्यायबंधनं अथ कन्यादाने दाता राखस्य दुर्वाततफलपुष्पचंदनजलोमाराय
जामातृदक्षिणाकरो विरिंकन्यादक्षिणाकरं निधाय उमातारुद्राणां उमादित्यदेवते विप्रोत्ता विस्मरुपेरा प्रतिमकात रा० म०
यं विधिप्रतिपठित्वा उमाप्रामुकमासीयामुकपदीयामुकतिथी अमकगोत्रस्यामुकप्रवस्यामुकशमूताः प्रयोत्राय अम
कगोत्रस्यामुकप्रवस्यामुकशमूताः प्रयोत्राय अमकगोत्रस्यामुकप्रवस्यामुकशमूताः प्रयोत्राय अमकगोत्रस्यामुकप्रव

रा० म०
५

[illegible]

स्यामकशर्मणः प्रपौत्री अमुकगोत्रस्यामुकप्रवरस्यामुकशर्मणः पुत्री ३ अमुकगोत्रायामुकप्रवरायामुकशर्मणो ब्राह्म
 णायवर्णायतुभ्यम् अमुकगोत्रायामुकप्रवरायामुकनाम्नीमिमां कन्यासालंकारं प्रजापतिदेवतास्वीकृतमः यत्नीवेनाहं प्रदेष्टुं कन्यादानं स्वस्तीति प्रतिवचने
 षोस्तादस्तुष्टिधीवीत्वाप्रतिगृह्यतुष्टित्वरः पठेत् ततः कन्याप्रदः उच्यते तत्कन्यादानं प्रति शर्थाभिदसुवरमभिदेवतममुकगोत्रायामुकप्रवरायामुकशर्मणो ब्राह्मणायव
 रायपदक्षिणां तभ्यमहं प्रदेष्टुं इति दक्षिणां दद्यात् उच्यते इति प्रतिवचने गोमिथुनं वा घोदैव उक्तोदात्तमाग्रादात्तामोदात्तामायादत्तामोदात्तात्तामः प्रतिग्रहीताकामेने
 इति वरः पठति ततस्तां पण्यौ गृहीत्वा येदेषि मनसा दूरं दिशोऽनुपचमानो वा हस्तपयोर्णवैकरीः सत्त्वामन्मनसां करोतु श्री अमुकदेवि इति पठतिः कामीतदनेवेदिदक्षिणां
 वारिपण्यं दत्तकलशं पृष्टिहोमोतिनः पुरुषस्य स्तंभे प्रवेकपयं तं पारयेत् ततः उपरस्परं समीक्षेयां इति प्रथमं तं उपरस्परं च रूपं निश्चिच्छिवाय शुभ्यः सुमनाः सुवर्चीक
 रूदं वक्रमास्योनाशनोम वक्षिपदेशं चतुर्थं देसेभ्यः प्रथमो विविदं धवो विविदं ततस्तृतीयो विविदं पतिस्तुतिपत्तेमनुष्यजाः सोमोददं पर्वायगं धवेदिदं पेयं च पुवं प्रादाद
 ग्रिमयमयोऽश्मासनः पूषा शिवनमो मेरुपंसा वक्रं शती विहरयस्यामुकशर्मणः अहमशेषं यस्यामुकामा वरुवोति विष्टे इति वरः पठति मंत्रोते परस्परं निरीक्ष्योतमो ग्रीष्म
 क्षिणीकृत्यपश्चादग्नेरुतवस्त्रवेष्टेत तत्तत्पल्लके कदे वातवुपरिदक्षिणा चरणं दत्त्वा वध्दक्षिरातकृत्वा तामुपवेशयत्तपमुपविशपवरः पुष्पवंदनं कृत्वा वस्त्रापादाप अथ
 कर्त्तव्या विवाहकर्मणि कृता कृतावेक्ष्यारूपं ब्रह्मकर्म कर्तुममुकगोत्रममुकशर्मणो ब्राह्मणमेभिः पुष्पचर्चं यथा विहितं कर्म कुर्विति वरेणोक्ते उच्यते वारिणीति ब्राह्मणो वदे
 त् ततो वेदक्षिणातः शुभ्रमासनं दत्त्वा दुपरि प्रणम्य न कुशान् स्तोत्रं ब्राह्मणे मयि प्रदक्षिणाक्रमेणानीयात् त्वमे ब्रह्मा भवेत्यभिधापकाल्यतामन्यपवेशयेत् ततः प्रणीताय निपुतः कृ
 त्वा वारिणा पयो यपकुशैराच्छाद्य ब्रह्मणो मुखमधोनाक्याग्नेरुत्तरतः कुशोपीति दद्यात् ततः परितस्तं चार्षिश्चतुर्थभागमादाय आग्नेयादीशानां तं ब्रह्मणोऽभिपथ्यते अस्तावापयात
 अग्रितः प्रणीताय पठते ततो ग्रीह्मन्तरतः यश्चिमादिशियवित्तुद्वार्थं कुशत्रयं यवित्तु करणां यसां प्रश्नं तर्गं कुशमप्यत्रोदशमा अस्मिपस्तिस्तुः सुवः अज्यं वटं च दशदत्तं रमिच्छा
 तद्व्यावृत्तिनतं दूतपण्यं त्रयं पवित्रं दनकुशानां पर्यपवादिशि अमेणासां देवीनां अथ तस्यामेव दिशि असापसा वस्तुन्युपकल्पनीयमित्यशमीपलपामि आत्माजाः देवदूतं कुमारी आ

तं वरुणो मे भिक्षामं दृणो इति त्रासुं लुण्ठयामि इति
 त्रयतिवचनं ५

क.

४

एकते स्वाहा इदमग्रेयेस्विष्टे सुवा ॥ राष्ट्राज्यस्य प्रोक्षणीपात्रे प्रक्षेपः अपंच होमो ब्रह्मणा न्यारध्व कर्त्तव्यः तत आचम्य संस्त्राश नं अथाचम्य उं प्रयच्छते तदिदं होम कर्मणि कृत्वा
 ताकतावेक्षणा रूपं ब्रह्म कर्म प्रतिष्ठाप्य मिदं पूर्णपात्रं प्रजापतिदेवतं ब्रह्मणो दक्षिणां लुप्य मरुं संप्रददे इति ब्रह्मणो दक्षिणां दद्यात् उं स्वस्तीति प्रयुक्ते ब्रह्मं प्रथिविनो कः उं मुमित्रिपानं प्राप्स्यौ
 वधयः संतु इति पवित्रं गृहीत्वा प्रणीता जलेन शिरः संमज्ज्य उं दुर्भिमित्रियास्तस्यै संतु योस्या केष्टियं व वयं दिष्म इत्येषा न्या प्रणीतां तु ब्रह्म कुर्यात् तत्स्वरराज मेरा वहि रिक्षाया जेनाभि द्याय र्हो
 नैव वहि होमः तत्र क्रमः उं देवागनुविदोगातुं वित्वा गातुमि त मनसस्य तद्मे देव पक्षे स्वाहा वते धाः स्वाहा तत उथापवध दक्षि हस्तेन सुवेस्ये घृतं पुष्पफलैः पराहुतिः तत्र मंत्र उं मर्हानां दिवो
 अरतिं पृथिव्या वैश्वानरमत आनामग्निं कविं ससाज मतिपिं जनामा सन्तापां ज न पंत देवाः स्वाहा इदमग्रेये तत उपविश सुवेन भस्मानी पदद्विगाना मिक पाग हीत भस्मा उं आयुषं पमदये इति
 ललाटेः उं कश्यप प्रप्रायुषे मे ति ग्रीवायां पदे वेष्वायुषं इति दक्षिणां सेंतलो अस्तु आयुषमिति रुदि अनेनैव क्रमेण वधाः प्रपि आयुषं कुर्यात् तत्र नो इत्यस्य स्याने तत इति विशेषः तत्र ।
 आं चात शरा शंख शमी सुवरात्रि र तसिं दूर करणं वर कर्त्तकं ततो न्यैरपि प्रतिष्ठित स्त्री युंसैः सिंदूर करणं ग्राम्य वचनं च कुर्यात् ग्राम्याः स्त्रियः अथ वेदो नो मराऽपमागत्य दूर्वा चितादि ग्रहं
 तत्स्त्रिरात्र मक्षमल चरा शिनौ अधः शापिनौ निवृत्तैः पुनौ भवतः ततश्चतुर्थी भ परात्रे चतुर्थी कर्म तच्च गृहभ्यंतर सवकायं तैलो दर्त्तना दिकृत्वा युग काष्ठे उपविश्य स्नात्वा शुचि व
 स्त्रं परिधाया चम्य गंधं प्रविश्य प्राप्सु रवो वध्वरो उपविशतः तत्र कुशं डिकारं मेः तत्र क्रमः कुशे ईस्त परिमित चतुरस्र भूमिं परिममुप कुशानै शान्तिः क्षिप्वा गोमयो दकेनो पलिप्य सुमूले
 न स्फेन वा उत्तरोत्तरं तत्स्त्रि रक्षि रव्य उक्षे रवन क्रमेणो इत्यवा विरामे देश मभिर्ध्वजं कोस्य पात्रेणानि मादाप तत्र प्रत्यक्षु रवनि दध्यात् ततः पुष्प चंदन तां वल्लव सां स्यादयः उं अस्म
 रात्रौ कर्त्तव्यं चतुर्थी होम कर्मणि कृताकृतावेक्षणा रूपं ब्रह्म कर्म कर्त्तुं भुक्ता गो व ममुक शर्मा रां ब्राह्मणेभिः पुष्प चंदन तां वल्लव सां भिर्ब्रह्म तेन त्वा मरुं द्रवो उं वितो स्मीति ब्राह्मणा व
 चनो नंतरं अग्नेर्देक्षिणातः शुद्धमासनं निधाय तदुपरि प्राणान् कुशानां स्त्रीर्णाग्निं प्रदक्षिणी कृत्वा स्निग्ध कर्मणि त्वमेव ब्रह्मा भवेत्यभिधाय उं भवानीति तेनो केतं ब्राह्मणमुपवेशयेत् सतः पृथु उदक
 पात्रं अग्रे रुत्तरतः प्रतिष्ठाप्य प्रणीताय वं पुरतः कृत्वा वरिणा परिप्राक् कुशै राली र्यं ब्रह्म णे मुख मवलो क्वा ग्रे रुत्तरतः कुशोपरि ति ध्यात् ततः परिक्षरणं वरिष्वत्तुर्थ भाग मादा पात्रे यादी शाने तं
 अपरं चतुर्थ भागेन ब्रह्मणो मिर्पयं तं अपरेण अर्जुना दाय यान्ते अवशिष्टे नाग्नि तः प्रणीताय र्यं तं ततो मेरु रुत्तरतः पश्चिम दिशि पवित्रं दनार्थं कुश घटं पवित्रं करणार्थं साग्र मने तर्भ
 कुश पत्र घटं प्रोक्षणीपात्रं अज्य स्याली च रु स्याली संमार्जना र्थं कुश पत्रं पाप मना र्थं वेणी रस कुश पत्रं समिध स्ति सः सुवः अज्यं घटं चाशदु त्तरमुद्दिशत द्वाव विन्नाम तं दुल पूसापा

मतिवचनं उं पथा विहितं कर्म कुर्विति चरेणो तै उं करवा शिति ५

राम

तो वचाधस्वपननायनः इति मंत्रेणः प्रारूढायामेव तस्यां चो गार्थां गायति उं सरस्वति प्रेदमवसुमो वाजिनी वलि यां वा विष्वस्य भूतस्य प्रजायाम स्यान्नतः यस्यां भूतं संभव वस्यं
 विश्वमिदं जगत् तामघां गायामि या स्त्री गामुत्तमं पशः ततो मे वधः पश्चादरः प्रणीता वल्स हितमग्निं प्रदक्षिणं कुरुतः तत्र वरपठनी बोधेन उं तुभ्यमग्ने पर्यवहन् स्यावस्तुनास
 र्पुनः यतिभ्यो जायां दोषे प्रजया सह ततः पश्चादग्नेः पूर्ववदस्थित्वा लाजा दोषं सां गुहस्त प्रस्था श्मरो रुसा गाथा गानाग्निं प्रदक्षिणानि पुनरपि तथैव यते न न वला जाहुतयः सां गुह
 स्त प्रस्था कथं यं प्रश्मरो रुसा प्रमंगा थागा नत्रयं प्रदक्षिणत्रयं संपद्यते ततोऽवशिष्टा जनेः कथा आह दत्तै रज्ज लिख्य स्वर्य को रोन वधर्जु होति उं भगा यस्वा हा इदं भगा यततस्तस्मै वि
 तुर्यपरिक्रमं ततो वर उपविश्य वल्स गान् वरध्वं अज्ये न वरः प्राजाय संजु होति उं प्राजाय ते स्वाहा इदं प्राजाय ते स्ते मनसाऽप्रव प्रेक्षणी र्वा विरुत शेषा ज्य प्रक्षेपः तत उदीची दिशं आलेख
 नेनेत्तरं क्रमेण कृतसप्तम एतेषु पपदाक्रमं वरः कारयति घट्टमाशमंत्रैः तत्र प्रथमे उं सकमिधे विमुत्स्वानयतु १ द्वितीये उं कर्ज विमुत्स्वानयतु २ तृतीये उं त्री रिणाय सोषाय विमुत्स्वा
 नयतु ३ चतुर्थे उं चत्वारि मापो भवाय विमुत्स्वानयतु ४ पंचमे उं पंचपशुभ्यो विमुत्स्वानयतु ५ षष्ठे उं षडनुभ्यो विमुत्स्वानयतु ६ सप्तमे उं सखे सप्तपदाम वसामा मनुव्रताम वविमु ॥
 स्वानयतु ७ ततः केत्यां वामां गे आनीय नतः प्रमेयश्चादुपविश्य पुषस्कंधस्थितुं कुंभारा प्रपत्न्येन जलमानीयेतेन वधर्जु निवशे भिषिं चति उं आपः शिवाः शिवतमाः शांताः शांत
 तमाः तां सैकं रां तु मेषजमित्येनेतपुनस्तत एव कुंभात्तथै वानीयेत न जलेनात्मानमभिषं चक्षि उं आपो हिष्ठा मयो भुवस्तान ऊर्जे दधात न महे रणाय वक्षसे उं यो वः शिवत मोरसस्तस्य भाजयते रुनः
 उशतीरिव मातरः २ तस्मात्प्ररंगमा मवोष्पत्ता पायजिनं यथाप्राज नयथा चमः ३ इति तिसृभिः ततः सूर्यमुदी हस्ते विधं संवो धावरु प्राह तत उं तत्सु चोदं दक्षिणं पुरस्ताच्छुक्रमुव्रत पश्ये मश
 रदः शतं जीवे मशरदः शतं षष्ठ्या मशरदः शतं प्रवृत्ता मशरदः शतमदीनाः स्यामशरदः शतं भयश्च शरदः शतान् इति पठि त्वा च धरः सूर्यं वश्यति अस्मि ते वक्ष्ये च वसुदी हस्ते
 तिषे वानं नरं ध्रुवं पश्यति तत्र वरपठनीयो मे वः उं ध्रुवमसि ध्रुवं व्यापश्यामि ध्रुवो धियो मपि मसं त्वा दात वदस्यतिः मया यस्या प्रजावती से जी वशरदः शतमिदं दृष्टा सा पदिन पश्यति पश्यमी
 ये वं द्रूपा व अथ वरो वधू दक्षिणां सस्यो परिहसं नीत्वा तस्या दयमान मे त् उं मम भ्रते त तदयं दधामि मम चित्तमनुत्ति संते अस्मत्तमवाच मे क्क मन जुषस्व प्रजापति द्यानि पुनरु मत्तमिति मे वे
 रा अथ वधूमभि मंत्रपति वरः उं सुमंगली रियं वधू रिमा उं सुमेत पश्यत सौभाग्यमस्यै दत्वा याथास्तं विपरेत न इति मंत्रेण सिद्धं वधू दक्षिणं अथ वधू वलवा वरु श्रि द्वा निराः उत्याप्य प्रागुदा म्मु
 सागारे लोहितानु हस्ते निशालो मास्ती र्वा ज्ये देशयेत वरो वा उं इह गावो निबो दं विहास्या इरु परुषाः इहो मरुत्त वक्षि लोपये इरु पूषा निबो दं त्विति मंत्रेण अथ विहृदो मः उं अग्ने यत्ति

9

राम

२४
 चं चर्यमामते दुलाः सतानि पवित्र छेद न कुशानां पूर्व पूर्व दिशि क्रमेणासादनीयानि अथ पवित्र छेद न कुशैर्वरः पवित्रमा छित्वा प्रणीतो दक्षः
 स पवित्र करेण प्रोक्षणीयात्रेति धाय कश्यामनामिका गुह्यामामुत्तराग्रे पवित्रे गृहीत्वा त्रीरुत्य वने निधाय ततः प्रोक्षणीयात्रं वामहस्ते कृत्वा अनामि
 कां गुह्यामामा पवित्रे गृहीत्वा त्रिद्विगने प्रणीतो दक्षेन प्रोक्षणीयात्रं दक्षेण ततः प्रोक्षणीजलेन पथ्यासादित इत्यसे चने ततो मेरुतरतः प्रणीतो दक्षिणादिशि प्रो
 क्षणीयात्रे निधाय आज्यस्याह्नामाज्यनिर्वापः प्रणीताजलं किं चित्रौ निधाय प्रणीताजलेनैव तरादुला म्रक्षाल्य चोक्षियेत् स्वयं च रंगहीत्वा तस्य
 रणाचाज्यं वेदे रूतरतश्च रुंदक्षिणत आज्यनिधाय तव सोमं जलं त्रणादिकमादाय हविर्द्वयोपी प्रोक्षणीयात्रं ततः प्रोक्षणीयात्रं ततः प्रोक्षणीयात्रं ततः प्रोक्षणीयात्रं
 नं समाजने कुशानामग्रं ततो मले वीक्षतः सुव समाजने प्रणीतो दक्षेनाभ्युक्ष्य पुनस्तथैव प्रवप्य सुवदक्षिणतो निदध्यात् ततो आज्यमग्निं ततोऽग्रे
 रणनीयात्रं ततो निदध्यात् पश्चिमेन च रुमानो योज्येति ततो निदध्यात् ततो वारज्यं प्रोक्षणीयात्रं ततो आज्यस्यैव त्वं न अवेक्ष्य सत्यं पश्येत् तन्निस्सनां पुनः पूर्ववत् सो
 क्ष्य पुन्य वने तत उपयमन कुशानां दाय वामहस्ते धत्वा प्रजापतिमनसा ध्यात्वा उचिष्टं नृधत्वा ततोऽग्रे प्रोक्षणीयात्रं ततो निदध्यात् ततो वारज्यं प्रोक्षणीयात्रं ततो आज्यस्यैव त्वं न अवेक्ष्य सत्यं पश्येत् तन्निस्सनां पुनः पूर्ववत् सो
 दक्षिणां पथ्युक्ष्य पवित्रे प्रणीतायात्रे धत्वा अग्निं प्रणतयोर्मध्ये प्रोक्षणीयात्रं ततो निदध्यात् ततो वारज्यं प्रोक्षणीयात्रं ततो आज्यस्यैव त्वं न अवेक्ष्य सत्यं पश्येत् तन्निस्सनां पुनः पूर्ववत् सो
 दक्षिणं नंतरं सुवावस्थिताज्यस्य प्रोक्षणीयात्रं ततो निदध्यात् ततो वारज्यं प्रोक्षणीयात्रं ततो आज्यस्यैव त्वं न अवेक्ष्य सत्यं पश्येत् तन्निस्सनां पुनः पूर्ववत् सो
 मापेक्षा इदं सामाय इत्यनुपमगोतत्र आज्यादिति पंचतये स्यात् लोका इतो च पूर्वोपकल्पितं पश्यदकयात्रं ततः सारुह्य नंतरं रूतशेष प्रक्षेपः आहृति पंचतये ना
 न्वांरभः उंश्चमे प्रायश्चित्ते त्वं देवानां प्रायश्चित्तिरसि ब्राह्मणस्त्वानाथ काम उपधावामि वास्ये प्रजा प्रीत नस्तमस्येना ब्रह्मसा इदं वायव्यं सूर्यं प्रायश्चित्ते त्वं देवानां प्रायश्चित्तिरसि ब्राह्मणस्त्वानाथ काम उप
 धावामि वास्ये पशु प्रीत नस्तमस्येना ब्रह्मसा इदं सूर्याय उंश्चमे प्रायश्चित्ते त्वं देवानां प्रायश्चित्तिरसि ब्राह्मणस्त्वानाथ काम उपधावामि वास्ये गृह प्रीत नस्तमस्येना

विज्ञातकर्मसमाप्तम्, प्रथमं स्कारः उच्यते ६

स्वीनिमाधंसानि संप्रति तं वात्वं च इति मंत्रेण मन्त्राशानं संप्रति इति मंत्रं चतुष्टये प्रति मंत्राणाम् प्राशनं ततो वदद्दये स्पृष्टावरः पठति उच्यते सु
 शीमे हृदये दिवि चंद्रमसि श्रितं वेदाहं तन्माते हि द्यात्पश्ये मशरदः शतं जीवे मशरदः शतं भृशं यामशरदः शतं मिति अथ कं करणमोक्षणं पु
 तं गंधिविमाकादीनि आचारप्रतिज्ञा मानित तस्यापवधत्वरदक्षिणहस्तस्य हस्तवेसाघ्नफलपुष्पलेनि उर्मिहनि दिवो अरतिं पृथिव्या वैश्वानरम् तत्रा
 जातमग्निं कविधुं संप्राजमतिथिं जनानां यो सन्नापात्रं जर्नयंत देवाः स्वाहा इति मंत्रेण मन्त्राहुतिः ततः स्तुवेन भस्मा तीयदक्षिणा नामिकाग्रहीतम्
 स्मना उच्यते पुषं जमदग्नेः ललाटे उं कप्रपश्य आपुष इति ग्रीवायां यवे वेबु आपुषमिति दक्षिणा बाहुमूले उत नो अस्तु आपुषमिति हृदि इति आपु
 षं कुर्यादिति अनेन क्रमेण बध्ना अपित नो इत्यस्य स्थाने तत्त इति विशेषः अथ गर्भाधानं तत्र मनुस्मृता चतुर्थदिने वधू प्रातस्तस्मिन्मादित्यमुपतिष्ठेत्
 ततस्तदिने मातृपजाभ्युदयिके कृत्वा षोडशरात्रादवा कुभुभरात्रौ दक्षिणा प्रतिर्वध्वा उपस्य ममि मप्रजयति उच्यते भगवता दधातुरुद्रस्त्व
 रूपाणिते जो वैश्वानरो दधातु इति मंत्रेण अथ प्रादुर्भव उपविष्ट उद्रुखो वासनामभि मंत्रेण दनेन उर्ध्वं देहि सिनीवाली गं देहि य पुष्टं के गर्भते
 अग्नि नो वेदाधतां पुष्करं सजाविति मंत्रेण उरितो मंत्रं विजहति बोतिं प्रविशति द्विद्विंशं गर्भे जिह्वा पुराणा वृत उल्वं जहति जन्मना इति मंत्रेण रेतः स्नाव
 णां अथ तस्याहं तपमाले स उच्यते सुशीमे हृदये दिवि चंद्रमसि श्रितं वेदाहं तन्माते हि द्यात्पश्ये मशरदः शतं जीवे मशरदः शतं भृशं यामशरदः ।
 शतं मिति मंत्रेण ततः स्वस्थो हृष्टमना अतुं कामं यमाना भृशं प्राप्या पां प्रदोषाद् ईक्षियमभिगच्छेत् सापविगर्भं न दधाति तदापति कृतो पवसाः पुष्यन
 क्षत्रे भवेत कठकि मूलमुत्पाद्युत्के न पिष्टाव धना सापुटे वस्पदया अनेन मंत्रेण उच्यते मोषधी जायमाना सहमाना सस्वती अस्याहं दृहत्याः पुत्रः पितु रित्यनाम

द. क.
११

॥

हुतिचतुष्टये प्रत्यनंतरं तदंशेषस्य प्रोक्षणीयात्रे प्रक्षेपः ततः समिधतमेग्नौ उप्रजाप्रतिपे स्वाहा इदं प्रजापतये इति मनसा उ इजाय स्वाहा इदमिजाय
 इत्याचारौ उ अग्नये स्वाहा इदमग्नये अंसामाय स्वाहा इदं सोमाय इत्याज्यभागोत्तमोऽनन्वारध्वः स्यालीपाकेन सोमः उ प्रजापतये स्वाहा इदं प्रजापतये
 इति मनसा ततोऽन्वारध्वे जुहुयात् ततश्चाहुत्यनंतरं सुवावस्थितशेषस्य प्रोक्षणीयात्रे प्रक्षेपः तत्रैव ह्यस्यालीपाकाभ्यां त्वह रुद्रोमः उ अग्नये स्विष्ट
 कृते स्वाहा इदमग्नये स्विष्टकृते उभः स्वाहा इदं भः उ भुवः स्वाहा इदं भुवः उ स्वा स्वाहा इदं स्वः सतामहा व्याहृतयः त्वं नो अग्ने वरुणास्प विद्या न देव
 स्य रेडो अवयासि सीष्ठाः यजिष्ठो वरुति तमः शोभुचानो विश्वा देवा ५ सिप्रमुमुग्धस्मत्स्वाहा इदमग्नीवरुणाभ्यां उ स त्व नो अग्ने वमो भवो तीने दिक्षो अ
 स्याउषसो व्युष्टौ अवपस्व सो वरुणां रातो वीहि मृशे का ५ सुहवो न स धि स्वाहा इदमग्नीवरुणाभ्यां उ अयाश्चानि स्य तमि शस्ति पाश्व स त्व मि त्व म पाश्व
 सि अया नो पसे वहा स्य पा नो धे हि मे व ज ५ स्वाहा इदमग्नये उ ये ते शतं वरुणं ये सहस्रं यज्ञियाः पाशा विततामहा तः ते मि ते अघ्नस वितो त विमुर्विष्टे
 मुंचतु मरुतः स्वर्काः स्वाहा इदं वरुणाय स वित्रे विष्टे भ्यो देवेभ्यो मूरुद्रः स्वर्केभिः उ उदुतमं वरुणायाश मसदवाधमे विमपम ५ अथाप अथाव
 पमादित्य व्रते तवानागसो अदितये स्याम स्वाहा इदं वरुणाय इति सर्वप्रायश्चित्तं उ प्रजापतये स्वाहा इदं प्रजापतये इति मनसा इति प्रजापत्यं अथ सं
 सवप्राशनं ततश्चाचम्य उ अघ्नास्मिन्तीमं तोलपन होमकर्मणि कृताकृतावेदकृत् ब्रह्मकर्मप्रतिषर्षमि देफूणायात्रे प्रजापतिदेव तममुकरो
 ज्ञायामुक शर्मणो ब्राह्मणा य ब्रह्मरोदहि र्गातेभ्यमहं संप्रददे इति दक्षिणां दध्यात् उ स्वस्तीति प्रतिवचनं ततो ब्रह्मग्रेषि विमो कः तत्र सुमित्रयान
 आयश्चौषधयः त्विति पवित्राभ्यां प्रणीता जलेन शिरेः संमृज्य उ दुर्मित्रियास्तस्मै संतु पोसां देष्टुं यं न हि अष्टैशान्यं प्रणीता सुजीकरां ततस्त

राम
११

वित्रकुरणा र्यमनेतर्गभकुशपत्रद्वयंप्रोक्षणीपात्रंआज्यस्यालीचरुस्थालीसंमार्जनकुशाःउपयमनकुशाःप्रादेशमितपलाशसमीधस्त्रिःसुवःआज्यंषट् ।
 पंचाशदुत्तरपञ्चमानुमुहिशतव्यावच्छिन्नतरादुलफर्यापात्रंतिस्त्रमुक्तामिश्रासंदुलाःएतानियवित्रेदेदनकुशानांपूर्वपूर्वदिशिक्रमेणासादनी
 यानितदुत्तरतोवीणाणाथिनौप्रादेशमितसाग्राश्वत्थशंकुःत्रिभ्वेतशल्लकीकंठकंशितसंपूर्णस्त्रिर्दुर्धमपिजलिकात्रेयंश्रौदुंबरफलान्वित ।
 सावद्वयंश्रौदुंबरपुष्पफलसुवर्णधितितदेवाकर्करादिपुष्पसुत्रडोरकपुष्पविस्त्वाविफलपुतवाराधृतपादिअत्र्यदप्याचारपरिप्राप्तद्वयमा
 सादनीयंततःपवित्रेदेदनकुशैःप्रादेशमितिपवित्रेरुत्वासपवित्रपाणिनाप्रणीतोदकंत्रिःप्राक्षणीपात्रेस्त्रस्त्रस्त्रमिकांगुष्ठाभ्यामप्युत्तरा
 नेपवित्रेगौरीत्वात्रिरुत्यवनंततःप्राक्षणीपात्रस्यसव्यरुस्तकरांअनामिकांगुष्ठाभ्यामपिपवित्रेगौरीत्वात्रिरुदमंत्रंप्राणीतोदकेनप्राक्षणीप्राक्षणांत
 तःप्राक्षणीजलेनपथासीदितद्वयसेवनंततोऽग्निप्रणीवयोर्मध्येप्राक्षणीपात्रनिधानंततश्चाज्यस्याल्यामाज्यनिर्वापःचरौतुतिलतंदुलमुक्ता
 नांप्रणीतोदकेनप्रक्षाल्यकिंकिजलंदत्वाततःस्वयंचरुंगौरीत्वाव्रुत्तणाचाज्येवनेरुत्तरतश्चरुंदक्षिणातआज्यंनिदध्यात्ततःसिधचरैज्वलत्त
 रांप्रदक्षिणांभ्रामयित्वाचनैतद्वदोपःततःसुवप्रतपनंत्रिःततःसंमार्जनेकुशानामग्रेरंततोमलैर्वीक्ष्यतःसुवंसंमज्यप्रणीतोदकेनाभ्युक्ष्यापुनस्त्रिः
 प्रतप्यदक्षिणांनिदध्यात्ततश्चाज्यमग्नितश्चरैःपूर्वणाज्याग्रेधत्वाआज्यंयश्चिमेनहेचेमानीयाज्यस्येत्तरतोनिदध्यात्ततश्चाज्येप्राक्षणी
 चरुत्यवनंश्रवेक्ष्यसत्पद्द्वयेतग्निरसनंपुनर्पूर्ववत्प्राक्ष्यापुत्यवनंततउत्थापोपयमनकुशानादापञ्जापविमनसाधत्वात्स्त्रीमग्नौसमिधःप्र
 क्षिपेत्अथोपविश्यसयवित्रप्राक्षणीजलेनाग्निप्रदक्षिणाक्रमेणायप्युक्ष्यप्रणीतायात्रेपवित्रेधत्वाव्रुत्तणात्वारध्वायातितद्वक्षिणाजानुर्जह्यात्ततश्च

द.क.
१२

12

पति

अथ जातकर्म तत्र प्रथमं शुल वती मन्त्रिः पारिषिचति र्ऽसृजतु दशमास्यो गभोजरो पुण्या सह इति मंत्रेणा ततो वध समीपे न पति र्ऽअवेतु य
शिशो वल पं शुनेजर घन वेनैव माधु सेन पीवरी न कृस्मिन्नायतन मवजरा युप पघता मितिततः पुत्रेणा जातेना मि वदना त्वा क क
ता भुदपिकः कुमारं दक्षिण करणा ना मिक प्रास्वणा तर्हि त पाम धु घते स की त्य घ त मेव प्राश पति र्ऽस्ति स्व पि द धा मि र्ऽभुव स्त पि
दक्षि मि र्ऽभुम वः स्व स र्व त्व पि द धा मि इति मंत्रेणा एतच्च मेध जनने तत कु मार स्प दक्षिण कर्णे ना भ्यां वा मुखं वत्वा र्ऽअग्निरा पुष्पा
सवन स्य ती भिरा पुष्पां स्तेन त्वा पुष्पा युष्मंतं करो मि र्ऽसोम आ पुष्पा न सौ व धी भिरा पुष्पां स्तेनै त्वा पुष्पा युष्मंतं करो मि र्ऽअस्मा पुष्पा
तद्वा ब्रह्म लोण पुष्पां स्तेन त्वा पुष्पां तं करो मि दे वा आ पुष्पां त स्तेऽम तेऽम तेना पुष्पा त स्तेन त्वा पुष्पा युष्पां तं करो मि र्ऽअस्मा पुष्पा
अतैरा पुष्पां स्तेन त्वा पुष्पा युष्पां तं करो मि पित र्ऽआ पुष्पां त स्ते स्व धा भिरा पुष्पां त स्तेन त्वा पुष्पा युष्पां तं करो मि य सं आ पुष्पा न सदक्षि
णा भिरा पुष्पां स्तेनै त्वा पुष्पा युष्पां तं करो मि समुद्र आ पुष्पा न स स्रवंती भिरा पुष्पां स्तेन त्वा पुष्पा युष्पां तं करो मि इति त्रिर्जपित्वा र्ऽआ पुष्पां
मदग्नेः कश्यपस्य आयुषं यद्वे वेषु आयुषं तन्नो अस्तु आयुषं इति त्रिर्जपित्वा इति आयुषं अथ तस्य दीर्घमायुः कामयमानः पुत्रा मि मि
मशाल तु कर्कजयिते सचायं दिवस्य रिप्रथमं जज्ञे अग्निस्म द्वितीयं विजाते वेदाः ततीयं मसु न मणा अजस्र विधान सने जरते स्वाधीः १।
विष्माते अग्नि त्रेधा त्रयणि विष्माते धाम विभ ता पुरुत्रा विष्माते ना परमं गुहा य हि जात मु सं पत आजगं य २ समुद्रे तान मणा अचंचन
चदा र्ऽयो द्वि बो अग्ने बुध मु त ती ये त्वा रजसि तस्यि वा ३ समया मुपस्थे महिषा अर्बुद न ३ अक्र ददग्ने स्तनयं निवधोः सामारे रिरुद्धि रुधः

राम
१२

नृत्तियिशेषः ततोप्राप्त एभोजनं इति शीघ्रतो भयं ॥॥

13

93

समंजसूयस्योपस्तानोविहीमिदोअरयदपोदसीभातुनाभात्यताः ४ श्रीणामुदोशेधरुणोदयीणोमनीधाराणोप्रापशाःसोमो।
पाःवसुःसुतुःसहसोअसुराजाविभात्यग्रउषसामिधानः ५ विष्णुकेतुर्बुधिनस्पार्गप्रारोदसीअपराज्यायमानःवीडुंविदद्विम
भिनत्यरापेजमायदग्निमपजंतपंचद्विशिष्यावकीअरतिःसुधेधामर्त्यधग्निरमतौनिष्ठाविद्वपतिधममधंभरिअड्छुक्रेया
शोचिपापामिनक्षत२८शानोरुक्वउच्योव्यधौर्दुर्मज्जमापुःअप्येकवानःअग्निरमतोअभवद्वयोभिर्यदेनंयोरंजनयत्तु
रेतोः८यस्तेअधकृणवद्रुशोचेफपदेवपतवतमग्रेप्रतनपप्रतरंस्वस्योअन्तामिसुमंदेवभक्तंविप्रेष्ट९आतंभजसौश्रवसे
ष्टग्रउकशआभजशस्यमानेप्रियःसूर्येप्रियोअस्ताभवात्सुजानेनमिमददुजनिस्त्रैः१०त्वाममेपजमानाअनुधनिश्वावसुदधिरवा
पत्तिवपास्तुद्विगामिचमानाअजंगोमंतमुशिजेविवदुःततःकुमारंप्रतिदिशमैकैकं ब्राह्मणंमधेपंचममर्द्धमैवत्यनाशमवस्थाप्यतमु
द्विषपदमनैमेप्राणितेतिपिताब्रूयाततस्तेषुप्राणोनिष्टर्वायानेतिदक्षिणोअपानेतिअपरदोडेनेतिउतरतउपरिष्टदेवदमाणसमानेतिपंच
मोब्रूयात्सेषामसंभवेषुयमेवतत्रोपविशपंतथैवब्रूयात्अथकुमारस्यजमममिममिममेत्रेपेतुंविदतेभूमिहृदयंदिविवेदमसिअ
तंवेदाहंतन्मातद्विद्यात्यशेषमशरदःशतंजीवेमशरदःशतं५०शृणुयामशरदःशतमित्यनेनअथकुमारमभिममशतिअस्माभवपरशुर्न
बहिरण्यमरुतंभवंआत्मायुजसमासिसजीवशरदःशतमित्यनेनतत्रकुमारमातामभिमंत्रयेत्तद्वसिमैत्रावरुणोवीरेवीरमजेजनयाः
सात्ववीरवसीभयजस्तानीरवतो४करत्इत्यनेनततःकुमारनामिबर्द्धनेकृतेतस्यादक्षिणस्तनप्रहात्यकुमारस्यप्रयत्नतिउड्म५स्तनमर्द्धस्वतेधपापात्र

द.क.
१४

14

कुशैराद्यत्रास्मरोगमुखमवलोक्यायेरुत्तरतो निदध्यात्ततः पश्चिम्पक्षे त्र्यंशमागमादायानेषादीशान्तः त्र्यंशोऽपि
पर्यंतं नैऋत्याद्यापय्यांतं अग्निः प्रणीतापर्यंतं ततोऽग्रे उत्तरतः पश्चिमदिशि पवित्रं छेदनाद्ये कुशत्रयं पवित्रकरणमेतत्तर्हि
कपत्रद्वयं प्रोक्षणीपात्रं आज्यस्यात्तीक्ष्णस्यात्तीक्ष्णसमार्जनकुशाः उपयमनकुशाः आदेशमितपलाशसमिधक्षिप्तः सुवः आज्यं च
द्वयं नाशेदुत्तरपुष्पमानमष्टिशतं व्यावृत्तिनंतरा दुल्लूपापात्रं चर्वय्यास्तिरादुनाः सतानि पवित्रं छेदनकुशाणां पूर्वपक्षदि
शि क्रमेणासादनेततः पवित्रं छेदनकुशे यजमान आदेशमितपवित्रं छेदने सपवित्रं कणौरे प्रणीतोदके त्रिप्रोक्षणीपात्रे नि
धाय द्वाभ्यां ममाभ्यां गुष्ठाभ्यां उत्तराग्ने पवित्रे गृहीत्वा त्रिरुत्पन्नं ततः प्रोक्षणीपात्रं सव्यरुद्धेन गृहीत्वा दक्षिणामिकां गुष्ठाभ्यां पवि
त्रे गृहीत्वा त्रिरुदिगं ततः प्रणीतोदके न प्रक्षणीपात्रमभ्युक्ष्य प्रोक्षणीजलेनासादितवस्त्रं सेचनमग्निं प्रणीतयोर्मध्ये प्रोक्षणीपा
त्रं निदध्यात्ततः आज्यस्यात्प्यामाज्यं निरूप्य प्रणीतोदके न तं तुलात्रहात्तचरौ प्रणीतोदके दत्त्वा तत्र तं उलाभ्यक्षिप्य स्वयं चरुं गृही
त्वा त्रिसावाज्यं बह्वुत्तरतश्चरुं दक्षिणातः आज्यं निदध्यात्ततः सिद्धे चरौ तस्यादि प्रज्वाल्य उभयोरुपरौ प्रदक्षिणां भ्रमयित्वा वेहो
तस्मिन्नेपः ततस्त्रिः सुवप्रत्पन्नं समार्जनकुशानामग्रे स्ततो मूलैर्वीक्ष्यतः सुवः संज्य प्रणीतोदके नाभ्युक्ष्य पुस्त्रिः प्रतप्य दक्षिणातो
निदध्यात्ततः आज्यमग्निं त्र्यंशः पूर्वणातीयाग्ने धत्वा आज्यं पश्चिमेन वरुमानोऽज्यस्योत्तरतो निदध्यात्ततः आज्यस्य प्रोक्षणीवत्त्रि
रुत्पन्नं अवेक्ष्य सत्यपद्रव्यं तन्निरसनेततः प्रोक्षणीपुत्पन्नं ततः उष्ट्राप उपयमनकुशात् वामं सस्ते कृत्वा प्रजापतिं मनसा धत्वा

रास
१४

हरत तत्स संज्ञिजयः नमामव्यतिरुदतिहृष्यतिनलायतिपत्रचवंवदामोपवसा मिमशा मसिइत्यमिमशति इतिजातकर्म अथ ।
 दशमेहतिभूतिका मुत्वाष्पकादशेहतिविहितदिनांतरेवापितानामकुर्पातुतत्रप्रथममातृजाभ्युदयिकादिलुत्वा ब्राह्मणानामो
 अपित्वाकुमारं संस्थाप्य अहं तवाप्तः परिधायकृतस्वस्यपतप्राप्नुवंदद्विराकरोऽमुकशमासीतित्रिः श्रावयति द्वाक्षरं चतुरक्षरं च
 रवोऽंशमां तज्जाह्नरास्यवर्मांतं द्वात्रिंशत्सुगुप्तांतं शपसादासांतं शदस्य अथनिःक्रमणे तत्रचतुर्थे मासि च द्वा रातुकूलेदिने स्नातम
 संरुते गहा छहिरा नीय पिता नो बाह्या स्नानाः सयमुदीक्षयति उत्तरे द्वा रित्यदिमंत्रेण अत्रच फलपुष्पसन्वितेन ययसा भगवतो मास्त्र
 स्यार्वादीपत दूतिसमाचारः अथाने प्राशने तत्रषष्ठे मासि च द्वा रातुकूले भुभेदिने स्नातः शुचिराचांतः शुक्ल द्विवासाः पिता सति का गह एव ।
 कुशोऽिकां कुप्यत तत्र कुशौ हस्तपरिमितचतुरस्रभूमिं परिसमृद्धा तनैश्चाभ्यां निः सिष्यगोमपोदके नो पलिप्यस्केन सुवमलेन प्रादेश
 मां उतरोत्तरं क्रमेण प्रागुं चिरुस्तिर्यग् उच्चैस्त्वनक्रमेणानामिकां गुर्भां मुह्यवतिरा तं देशमभ्युक्ष्य कांस्पया त्रस्यवन्नि प्रत्यदुस्व
 मुपसमाधाय उ अथ कर्त्तव्या न प्राशन होम कर्मणि कृता कृता वेक्ष्यारूप त्रस्य कर्म कर्म मम कर्मात्रमुक्क शर्मा रामेभिः पुष्पचंदन
 तां बलवासो मित्रसत्वेन त्वामहं वृणे इति ब्रह्मारां वराणां यत्तु उच्यते इति प्रतिवचनं उच्यथा विरुतं कुर्म कुर्वितियजमानेनेत्ते उक्त्वा
 कणीतितेनोक्ते अग्रे दक्षिणातः शुद्धमासने निधाय तदपरिप्रागग्रात कुशानां सार्वा अग्रियदक्षिणां कारयित्वा ब्रह्मारां मुदउमुखं त
 त्रोपवेश्यास्मिन् अन्नप्राशन होम कर्मणित्वं मेव ह्नां भवेत्यभिधापू उभवा नीतितेनोक्ते प्रणीता पात्रं पुरतः कृत्वा वारिणा परिष्कृतं

४. क.
१५

15

मेव जज्ञं स्वाहा इदमग्रयेऽपेतेशं वरुणये सखे हे पति पाः पाशावितवामहंतः तेभिर्नीअघसवितोतविष्णुविश्वेभ्युचंतुमरुतः स्व।
किः स्वाहा इदं वरुणाय सवित्रे विष्णवे विश्वेभ्यो देवेभ्यो मरुद्भ्यः स्वर्केभ्यः उदुत्तमं वरुणा पाशमस्मदबाधवं धिमधमधं अ।
पापअथावपमादित्यव्रतोतवानागसो अदितये स्यामस्वहा इदं वरुणाय इति सर्वप्रायश्चित्तं उज्जपतये स्वाहा इदं प्रजापतये इति
मनसाऽप्रजापत्यं प्रथमं सुवप्राशने ततश्चाचम्यं उअघकैतैतदन्नप्राशने होमकर्मणि कता कृतविद्वशा रूपवत्सकर्म प्रति
ह्यर्थमिदं पूर्णं वात्रं प्रजापतिदेवतं अमुकगोत्रापामुकशर्मतो ब्राह्मणाय पदक्षिणा तुभ्यमहं संप्रदेद इति दक्षिणां दधत् उस्वस्तीति
प्रतिवचनं ततः प्रणीता विमोकः उंसुमित्रिषानआपओषधयः सत्तु इति पठित्वा पवित्राभ्यां प्रणीता जलमानीयते नशिषः सं
मन्य उंदुमित्रियास्तसै संतु योऽस्मादिष्टिपंचवपं द्विष्मः इत्ये शान्त्यं पूर्णं तात्पुत्री करुणां ततस्तस्मात्क्रमेण बहिरुत्साप्याज्येताभि
या र्धं रुस्तैव जुहुयात्त उदेवा गातु विदो गातुं विस्वा गातुमिह मनसस्प इते मंदेव प्रतः स्वाहा इति चरिहोमः अघसर्वान्तकद्रुमपु
रलवशा दिस्तान् सर्वाणि च शल्पदीप्यन्तानि यथा संभवमुदृत्यैकस्मिन्नुत्तमप्रात्ते कृत्वा कृतस्नानादिरत्नं कारादिपुष्पाहते वा सा
स्तस्मी उरुं त इति मंत्रे वा प्राशयितव्यः अघकुमारस्य कक् प्रससा काक्षे नमो रक्षजमां संस्तुता यका मेन कर्पिजलमो से मास्तु प्रजवनका
मेन आपुः कामेन कृकपा मां संखा ब्रह्मवर्चस कामेना रोमां संमास्तुं जवेन कामेन कथितसर्वमं संकपिजलः कु ववुवगौरतिरतिर इति
केचित् अलो मे पिष्टमपमार हज प्रभता जामेकदेशं प्रापिष्य ततश्चाचम्ये स्या पफलपुष्पसमान्वितघृतेन संवपैरुष्यं उमर्हाने दिने

राम
१५

लक्ष्मीमग्नौ पताकमुलाः समिधः प्रक्षिपेत् अत उपविश्य स पवित्रोक्तस्य पुदकेन प्रक्षिप्य क्रमेण ग्रन्थिपुष्पप्रणीमात्रेण विधे निधाय ब्रह्म ।
 णान्वारध्वः पतितदक्षिणजानुः समिधं तमेनौ जुहूयात् तत्र प्रक्ष्याहुतिं चतुष्टये तत्र दाह्य नंतरं सुवावस्थितं हतशेषस्य प्रोक्षणीया
 त्रे प्रक्षेपः उपजायते ये स्वाहा इदं प्रजायते ये इति मनसा उडं प्राय स्वाहा इष्टुमिष्टाय इत्याचार्योऽग्नये स्वाहा इदं मग्नये उंसो माय स्वाहा
 इदं सोमाय इत्याग्नये गोतनो न्वारध्वेनासाधारणमाहुतिं हयंतत्र प्रथमाहुतिं मंत्रः उदेवी वासमन्त नयेत देवास्तानि विश्वरूपापवो वे
 दंति सानो मे इमे मर्जुहो देवा धेनुर्वागस्तानुपसुहोतु स्वाहा इदं वाचे दितीयाहुतिं स्तु उदेवी वा मिमादि मंत्रः उवाजो नो अग्रमुवा मिश
 नवाजो देवा ५ अतुभिः कल्पयाति वज्रो हिमा सर्ववीजज्ञान विश्वा आशावापतिर्नयेयं स्वाहा इदं वाचे वाजाय इति मंत्राभ्यां ततः स्या
 लीपा केनाहुतिं चतुष्टये उप्रापेनान्तमशीय स्वाहा इदं प्राणाय उप्रापेन नगंधानशीय स्वाहा इदं मपात्राय उचिदुषारूपाय शीय स्वाहा इदं
 सप्तुषोऽग्नौ त्रेणाय शीय स्वाहा इदं श्रोत्राय ततो ब्रह्मण्यारध्वे कर्तुं होमः तत्र ततदाह्य नंतरं सुवावस्थितं हतशेषस्य इव स्पष्टोक्त ।
 णीपात्रे प्रक्षेपः तत्रैवाज्यस्यालीपाकाभ्यां स्विष्टकृतं उप्रापेयं स्विष्टकृते स्वाहा इदं मग्नये स्विष्टकृते ततः प्राज्ये न उमिः स्वाहा इदं भः उमुक् स्वा
 हा इदं भुवः उस्वः स्वाहा इदं स्वः सतामहा व्याहतयः उत्वेनो अग्रे वरुणस्य विष्ठां देवस्य जोहो अवयासि क्षीघ्राः यजिषो वरुणितमा शोभुवानो ।
 विश्वा देवा ५ सिप्रमुमुग्धस्त स्वाहा इदं मग्नीवरुणाभ्यां उसत्वनो अग्रे वमो भवोतीने दिष्टो आसा उपसोऽयुषो अवयवरो वरुणा ५ रदा लोवी
 हिमजीका ५ सुवोनधिरे स्वाहा इदं मग्नीवरुणाभ्यां उप्रापे अग्रे स्य न मिशस्ति पात्र सत्वमित्वमपा अति अदानो यदं बहास्पदानो धेहि ।

२. क.
१६

16

दशसुखंतत्रोपवेशप्रणीपात्रपुरतत्तत्वादिनापरिपक्वशैशवाद्यत्रस्तृणोभुवनमवलोक्याग्रेरुत्तरतकुशोपरितिध्यादेतत्ततः॥
 परितरंगवर्हिस्तुर्धभागमादायत्राग्निपादीनोशोभंस्तृणोप्रिपक्वतेतैर्जताद्यायवान्तंअग्रितःप्रणीतापक्वतेअग्रेरुत्तरतः॥
 पश्चिमदिशिपवित्रेद्वेदनार्थकुशत्रयंपवित्रकरणार्थसाग्रमनंतर्गभकुशपत्रद्वयंप्रक्षणीपात्रेआज्यस्थालीसंमार्जनकुशाःअणु
 मनकुशाःसमिधस्त्रिस्तम्बःआज्यषट्पंचाशदुत्तरयंजमानमुष्टिशतद्वपावच्छिन्नतराद्गुलपूर्यापात्रंयवित्रेद्वेदनकुशानांपूर्वपू
 र्वदिशिऊर्मरासादनीयानिअमीषामुत्तरोत्तरतोसाधारणान्युपकल्पनीयानितत्रशीतोदकमुष्टोदकंघृतदधिनघनीतान्यतमः
 पिण्डःअथतशस्त्रकीकंठकंसाग्रसप्तविंशतिकुशपत्राणिलौहःसुरःनापितःवृषभगोमयपिण्डःअन्यदद्याचारान्नलिनीदस्तादिततः
 पवित्रेद्वेदनकुशैःपवित्रेद्वित्वासपवित्रकरेणप्रणीतोदकंभिःप्राक्षक्षणीपात्रेनिधायघ्राभ्यामनामिक्कण्ठभ्यांउत्तरोग्रेपवित्रेगृहीत्वात्रि
 रुत्सवनंततःप्राक्षणीपात्रवामहस्तेगृहीत्वानामिकांगुष्ठाभ्यांगृहीतपवित्राभ्यांप्राक्षणीजलेनिरुक्षिष्यप्रणीतोदकेनप्राक्षणीप्रमिक्षिष्य
 प्राक्षणीजलेनासादितवस्तून्यभिधिंयाग्रिप्रणीतयोर्मध्येप्राक्षणीयाग्रंदेनिध्यात्आज्यस्थाल्यामाज्यंकृताअभिधित्यज्जलत्तृणादि
 कसादायज्यस्योपरिअर्देदिभ्रामयित्वाबहौतत्तृक्षिपेततत्तलिःसुबप्रतपनंसंमर्जनकुशानामग्रेरुत्तरतोमलेर्वाहस्तःसुबसंमज्जप्रणी
 तोदकेतांभुक्तपर्ववज्रिःप्रतप्यदक्षिणतोर्देनिध्यात्तत्ततोअग्रितःअदक्षिणक्रमेणाज्यमवतार्यगृतोनिदध्यात्ततःप्राक्षणीषड्विरा।
 ज्योत्यवनेअवेद्यस्तपपट्टेयतनिश्सनपूर्ववत्प्राक्षणीपुन्यवनंततउत्थापोपमनकुशानादापवामहस्तेकृत्वाप्रजापतिंमनसाध्यात्वात्

राम
१६

अरतिं पृथिव्या वैश्वानरमतः आनातमग्निं वशिष्ठं संप्राजमतिविंजनातामासनापात्रे जनपते देवाः स्वाहा इति मंत्रेण स्वाहांतेन पूर्णा
 हुतिं जुहुयात्तत उपविष्टपुस्तुवेणमंस्मानीयदक्षिणामिकाग्रहीतभस्मनाऽऽयापुषं जनदेवैः इति सलाटेऽं कश्चपस्य आपुषशी
 वापांऽं यदेवेषु आपुषं इति दक्षिणा बाहुमूलेऽंति नो अस्त आपुषं इति हृदि इति आपुष कुर्यात् अनेनैव क्रमेण कुमारललाटाक्षव
 पित्तप्रतले अस्त्विति विशेषः ततो दुर्वाक्षतादिब्राह्मणानां भोजनवा इति अन्नप्राशनं अथ चूडाकरणं तव सेवत्तराम्यंतरमादि
 त्यादिशुद्धोदगपन आ पूर्वमाणापक्षे शुक्राक्षादिदोषरहितरित्तादि वर्ज्यं सोमगुरुवधशुक्रान्यतमवपरिविहितनक्षत्रसमन्वित
 षांतिषोक्तनित्यक्रियोपजमानो मातृपूजाभ्युदयिकादि कृत्वा मण्डपपरिष्कृतमौकुशंडिकामास्मेततत्रक्रमः कुशैरुत्त
 पितामहिपरिसमुत्पतानैशान्यां परित्यज्य गोमये दकेनोपलिप्य सुवमलेन प्रादेशमात्रं त्रिरक्ष्य उल्लेखन क्रमेणानामिकां गु
 ष्ठाभ्यां मुहुर्यवारिणा तं देशमभ्युक्ष्य कांस्पपात्रेण मिमादापघ्ना ह्युखमग्रेरुपसमाधातं कुर्यात्ततोग्रेः पश्चिमतो पजमानदक्षिणादि
 शिखापितमरुतवासः परिधाय कुमारमहेः त्रिधायमाता उपविशति ततश्च पुष्पचंदनतावत्तवासोऽस्यादायऽं अथ कर्तव्यचूडाकरणा
 होमकर्मणि कृताकृतेक्षाररूपब्रह्मकर्मकर्तृमनुकगोत्रमनुकशर्म शांतेभिः पुष्पचंदनं तावत्तवासोऽसि ब्रह्म तेन त्वामहं ब्रह्म इति ब्रह्म
 गोब्रह्मण्यव उच्यते आतिप्रतिवचनं उच्यते विहितं कर्म कुर्यात्ततः पजमानो नोक्तं करवाणीति प्रतिवचनं ततो पजमानो ग्रेदक्षिणातः भुक्त्वा
 सनंदत्वात्तदुपरि प्रागग्रान्त्रकुशानां स्तीर्णं प्रदक्षिणं करयित्वा अस्मिन्कर्मणि त्वमेव ब्रह्मा भवत्यभिधापुं भवामीति तेनोक्ते ब्रह्मणामु

द.क.
१९

१७

पानआपश्रोवधयः संतु इति तत् प्रणीतामलमानीयेते मशिरः संमज्जं दुमिषिपातस्मै संतु पोस्मां देहि यंच वयं दिव्य इत्ये शायां प्रणी
तात्पुत्री करुणां तत् सारुण्यं मेसावर्हि रुष्याथ्य ज्येतामियापं देवागांतु विदेगांतु वित्वागांतु मितमवस्थ इमं देवयत्तं पुंस्त्वा रुवाते धा
स्वाहा इति मंत्रेण वर्हिर्होमः ततः शितो स्वप्नः आसिंचिति अथ शितो दक्षमुष्मादके च उं उष्मानवा पुउदकेने स्पदिते के शा न्वय इति
मंत्रेण मिषिंचित त्रिमिषितो दकेन वमीताम्यतपिरुं तं स्त्री प्रक्षिप्य दक्षिण पश्चिमोत्तरक्रमेण पूर्वतिशा वद्धकुमार केशजुटिकात्र
ये दक्षिण जुटिकां उं सपवित्रा प्रसतादै व्या आपउदंतु ते तं नदी धायुत्वा यवलायवर्चसे इति मंत्रपवित्रातेनैव मिश्रितवारिणा प्रक्षाल्य
कीकंठकेन तं स्त्री विवरणं कृत्वा भागत्रयं कुर्यात् ततः सप्तविंशतिकुशपत्रमः पत्रत्रयमानीय तत्के शमस्तं संलग्नं प्राग् जुटिका प्रथमं भाग
मध्यांतरितं कुर्यात् उं ओषधे त्रायस्वस्थ पितृभ्यो नमः ५५ ह्रीं श्रीः इति मंत्रेण उं सिवो नामासि स्वधितस्ते पितानमस्ते अस्तु प्रा माहि पुंसीः इति
मंत्रेण लोहचुरंगरीत्वा उं निर्वर्तयान्या सुवेत्राया य प्रजननाय लपस्योषा पसु प्रजास्त्वाय सुवीर्या इति मंत्रेण जुटिका संलग्नं कुर्यात् ततः
कुशपात्रत्रयसंहिता जुटिकां छिनत्ति उं येना वयस बिता लुरेण सोमस्य भाजो वरुणस्य विद्वान्तेन ते ब्रह्मरोगवपते दमस्या पुष्यं जदक्षिर्ष
थासत इति मंत्रेण तत् स्लावल कुशत्रयसंहिता मान दुर्गोमय पिण्डोपरि उतस्थानि दध्यात् अत्रैव पूर्व प्रक्षालितारभागा हूपे कुशत्रय
त्रितयां तन्निधानादि छेदनं सर्वेष्ववदेन छेदं न तु स्त्री ततः पश्चिमं जुटिकायां सर्ववर्त्तनेनैव मंत्रेण प्रक्षालनेन स्त्री शूलकीकंठकेन तं
गत्रपकरणं शमस्तं संलग्नं प्राग् केशांतरितं मध्यपत्रपत्रे धरणादुरग्रहणतत् संपोजयानितत्ते मंत्रेणौवत्त्रप्रथमजुटिका बद्धे दने मंत्रः उं आयु

राम
१९

स्त्रीमग्नौसमिधः क्षिपेत्ततउपविश्यसपवित्रप्रोक्षेत्तदुदकेनप्रक्षिप्यक्रमेणाग्निंयर्पुंस्यप्रणीतापवित्रेकृत्वाब्रह्मणाम्बुधः ।
 पातितदक्षिराजानुःसमिधतमेग्नौजुहुयात्तत्रप्रत्याहुत्यनंतरंमुवावास्थितशेषघृतस्यत्रोक्षणीयात्रेप्रक्षेपः । उं प्रजापतये स्वा
 हा इदं प्रजापतये इति मनसा इं श्राय स्वाहा इदमिं श्राय इत्याधारे उं अग्नये स्वाहा इदमग्नये उं सोमाय स्वाहा इदं सोमाय इत्याज्यभागो
 उं स्वः स्वाहा इदं स्वः उं भुवः स्वाहा इदं भुवः उं स्वः स्वाहा इदं स्वः सतामहा व्याहनयः उं त्वन्नो अग्रे वै वरुणास्य विहां देवस्य रुजो अवपासि सी
 षाः यजिहो वहे समः शोचो भुनो विश्वा देवा भू सि प्रमुमुधस्मत्स्वाहा इदमग्नीवरुणाभ्यां उं त्वन्नो अग्रे वमो भवेतीति नेदिहो अस्याउषसो
 व्युषो अवसस्व रोगावरुणाभं शालोर्वहि मरीकाभं सुरुवो जसधि स्वाहा इदमग्नीवरुणाभ्यां उं अया अग्ने स्य न मिशस्ति पाश्वसत्वमित्यमपा
 असि अयानो यतं वरास्य यानो धेहि मे वज्रं स्वाहा इदमग्नये उं ये ते रश्मि वरुणो ये सरु सं यजियाः पाशा विततामहं तः तेभिर्नी अयस वितो
 तवि सुविश्वे मुचंतु मरुतः स्वर्क स्वाहा इदं वरुणा यस वित्रे विस्मवे विश्वेभ्यो देवेभ्यो मरुद्भ्यः स्वर्कभ्यः उं उदत्तं वरुणा यशमस्मद्वा
 धमे विमध्यमं अथाय अथावयमादित्ये व्रते नवानागसे अदित्ये स्याम स्वाहा इदं वरुणा य इति सर्वप्रायश्चित्तं उं प्रजापतये स्वाहा इदं प्रजा
 पतये इति मनसा इति प्रजापतये उं अग्नये स्विष्टकृते स्वाहा इदमग्नये स्विष्टकृते इति स्विष्टकृद्व अयसं सवप्राशनं तत आचम्य उं अया
 मुष्यकुमोस्य कृते तच्च उाकरा होमवर्मणि कृता कृतावेक्षारुपब्रह्मकर्मप्रतिष्ठार्थमिदं पूर्णापात्रं प्रजापतिदेवतममुकगोज्ञापामुक ।
 शर्मणो ब्राह्मणपुत्रस्योदक्षिणोत्तुभमहं संप्रदेदं इति ब्रह्मणोदक्षिणां दद्यात् उं स्वस्तीति प्रतिवचनं ततो ब्रह्मग्रंथि विमोक् उं तत उं सुमि वि

द.क.

१८

१८

नी५

स्विररेरंगेस्तुष्टुवापुंसस्तनुमैर्मसैर्महिदेवहितं पदाधुरिति मंत्रेण दक्षिणकर्णामेऽर्चयन्ती वेदो मंत्रेण वाकर्णमंत्रयेत ततोऽः ।
ध्वीनापितोरावेधमेव तस्मिन्समये मधुरादिदानत्राक्षराभोजनं च इति कर्णविधः । अथोपनयने तत्र शुद्धसमये रविगुरु
चंद्रतारादिशुद्धो गर्भाष्टमेऽष्टमे वा अनुकूल्ये षोडशसप्तसराभ्यां तरे ब्रह्मवर्चसकामस्य पंचमेषु दगयनश्रीं पूर्णमासाप्यहो
ध्यापयष्टिरिक्ता व्यनिरिक्त तिथौ रविगुरुशुक्राद्यतमवलि मध्याह्नादवर्षा कुमारपित्राभ्युदये केरुते तदभावे आचार्यस्यैव वरुते ब्राह्म
णान्मारावर्कं च भोजयित्वा अग्निस्वकृतं तारयथाशक्त्यले कृतं कृत्वा वहिः शालापोतषके शशर्करादिशर्मोपस्कृतं भूमौ आचार्य
पुत्रिस्थानं कृत्वा तिरुहस्तमात्रपरिमितं चतुरस्रकुशकराभूमिसमूहनातेतरंगो मयोदकेनोपलिप्य सुवमूलेन प्रादेशमात्रं मु
तरोत्तरं क्रमेण त्रिरुक्षिण्योत्तरं नक्षत्रमेणानामिकां गुह्यं मुह्यत्यजलेनाभ्युक्ष्य कंस्थेनाग्निमानी स्वाभिसृज्य निदध्यात ततः कु ।
मार्चयः शिष्यद्वारा प्रोपञ्चात्स्वीयदक्षिणार्धे । वस्य पयति ततः कुमारं वहांजलिं समो धः । उब्रस्य चर्यमागामिति ब्रह्म इति प्रेषानेत
तं उब्रस्य चर्यमागामिति कुमारं आह ततः उब्रस्य चर्यमागामिति ब्रह्म इति आचार्योक्तं उब्रस्य चर्यमागामिति कुमारं आह अथ मारावक
माचार्यो वासः परिधापयति तत्राचार्यं पठ्यो मात्र उयेनेत्यापचरुस्येति वसिः पयदधादुमतेन त्वपरिदध्याप्य वेदो धाप्रपत्वा यदत्ता
यवर्चसेतसो मारावर्कं स्पष्टिचममं अथ मारावर्कं वेष्टुनत्रयेणातत प्रवर्गैरधिप्रतीकृत्वा मेखला माचार्यो बध्नाति तत्र मारावकप
ठनीयो मंत्रः उं इयं वरुक्तं परिवाधमाता वसोपवित्रं पुनती मेमृगात् प्राणापानाभ्या बलमादधानास्य सा देवी सुभगा मेखला पंउं पुनस्त
साः परिवीत आगात् भवति जायमानः तं धीरासः कवय उन्नयति स्वाष्टो मनसा देवयंतः इति वात तत्र आचार्यो यज्ञोपवीतं सहितं भोजं हस्तं
सफलं ब्राह्मणो भेदित्वा ततोपतोपवीतं परिदधाति मारावकः यज्ञोपवीतं बलमस्तु ते ज इति मंत्रेण ऐगोपमूजिमे परिधत्ते तस्मिन् ततोऽः

राम

१८

पञ्चमदशैः कस्यपस्य आपुषं पदेषु आपुषं तन्नो अस्तु आपुषं तिष्ठति त्वत्पुत्रो मप्यविराटो परिनिदं प्यातु तत्रावशिष्टभागद्वयेकु ।
 शपत्रत्रयकेशानिधानादिचेदनकं सर्वेष्ववदेव चेदनतस्मीमेवलनेकुशपत्रत्रयसहिते केशानां गोमयपिण्डोपरिधारणं
 चततउत्तरभागजुटिकायां प्रक्षालनादिचतुरस्रपोजनानेषु पूर्ववत्तन्मंत्रप्रयोगः प्रथमभागजुटिकायां चेदनेमेव उषेन भरिश्चरा
 त्रिवेज्याश्च यश्चादिसूर्यतेन ते च प्राभिप्रसराजीवा तवेजीवतापुष्पश्लोकायस्यस्तपेस्तः केशानोमयपिण्डोपरिनिदं प्यातु ततो वशिष्ट
 भागद्वये केशत्रयकेशानिधानादिचेदनवर्जं पूर्ववदेव चेदनतस्मीमेवलनेकुशपत्रत्रयसहिते केशानां गोमयपिण्डोपरिधारणमपिततः समस्तशिरः प्रक्षाल्य
 हुरकेशोपरिचतुरं प्रदक्षिणक्रमेण वशिष्टपितृतिशेषः आमपति उषतचतुरेतामजपतासुपेक्षासावश्चाववर्षितिकेशाशिरोधिदि
 रोमास्यापुः प्रमोषी इति मंत्रेण ततस्त्राभिरेवास्यद्विः समस्तशिरः प्रक्षाल्य उषतचतुरावर्षिवय इति नापितापुत्तुरं प्रपठति इति अथनापि
 तः शिरवा इत्यासमस्तशिरोवपनं यथाकुलकुर्पात तश्च केशाक्षतनवल्लेख्यप्रतिक्षमातदधिभक्तसमीन्वितगोमयपिण्डोपरिनिदं
 प्यातु इतिसमाचारः ततः पुराणहतिः उमहनिदिवा अरतिं पथिव्यावेश्या नरमत आजातमृगैकविधं समाजमतिष्ठिज्जनानामास
 नापात्रं जनपन्नदेवाः स्वाहा इति मंत्रेण तत उषविश्रुततस्त्रेणाभस्मानी यदक्षिराणां मित्राणां हितमस्मना आपुषं कुर्पात आपुषं जदमे
 रितिललाटे उ कस्यपस्य आपुषं इति ग्रीवायां उषदेवेषु आपुषमिति दक्षिरा बाहुमूले उ तन्नो अस्तु आपुषं मिति हृदि अनेनैव क्रमेण कु
 मारललाटादावपित तत इति विशिष्ट ततो दक्षितादिग्रहरामृततरता केशानसंगोमयपिण्डावस्थितानां गोमयसरोतीरे वा अमयसिन्धु
 दकोते निदं प्यातु तत आचाराद्गोमयादिकं इति चकारशाम् अथ करावेधः तत्र ततो ये वधे वधे च मेवापुषं दुनित्रा हरिरेवत्यन्यतमन
 नक्षत्रसमन्वितरित्वातिरिक्ततिथिपूर्वकपितामोषापूर्वाभिमुपविष्टः कुमारस्य उभे कर्णौभिः शृणुयाम देवाभे उषये माक्षमि वनत्राः

द. क.

19

गमादायाग्रेयादीशानातत्रज्ञगोत्रिपर्वतनिर्जताह्ययांतंअभितः प्रणीतापर्वतंततोत्रैरुतरतः पश्चिमैदिशिपवित्रछेदनायंकुशा
 उपपवित्रार्थसाग्रमनेगतेभकुशपत्रदपंप्राक्षणीपात्रंअभ्यस्यालीसंमार्जनकुशाः उपयमनकुशासुमिधस्तिस्त्रः सुवः अभ्यंष्ट
 पंचाशदतराचार्यमृष्टिशतद्वयावृत्तिन्नतरातुल्यप्रापात्रं पवित्रछेदनेकुशानां पूर्ववदिशकुमेणासादनीयेततः पवित्रछे
 दनकुशैः पवित्रेष्ठित्वासपवित्रकरेण प्रणीतादकंभिः प्राक्षणीपात्रे निधाय अनामिकोगुहोभ्यां पवित्रउत्तराग्रेगृहीत्वा त्रिरुत्सपुत्रो
 क्षणीपात्रे वामकरेणादायानामिकोगुहगृह्णातपवित्राभ्यांतज्जलं किं चित्रं स्तिप्पप्रणीतोदकेन प्राक्षणीरभिषिञ्च्योक्षणीजलेना
 सादितवस्तुसेचनेन त्वाभिप्रक्षोतयोर्मध्यं प्राक्षिणं ध्यामयित्वा वरोतस्त्रक्षिप्पसुर्वत्रिः प्रतप्पसंमार्जनकुशानामग्रैरंतरतोमूले वा ह्य
 तः सुवसंमज्जप्रणीतादकेनाभ्युत्सपुनस्त्रिः प्रतप्पदक्षिणातो निदध्यात्ततः प्राज्जं मनेरवतार्यत्रिप्राक्षणी वदत्सपावेत्यस्येयद्वे
 तन्निरसनंकृत्वा पुनः प्राक्षणी वदत्सपततउत्थापोययमनकुशान्वामे स्तकृत्वा प्रजापतिमनसा ध्यात्वा तस्मी घृताक्तयः त्रिससमि
 धाः प्राक्षिपतुपउविश्वसपवित्रप्राक्षणीपदकेन प्रदक्षिणाक्रमेणाग्निपुंक्षप्रणीतापात्रे पवित्रनिदधाय पातितदक्षिराजातुः प्रस्मस्य
 न्वारधः समिद्धतमेग्री सुवेणाज्वाहती जुहोति तततत्तदात्मनंतरसुवावस्थितदृष्टशेषस्य प्राक्षणीपात्रे प्रक्षेपः उप्रजायेतये स्वाहा इदं प्र
 जापतये इति मनसा इद्रापस्वाहा इदं मिद्रापइत्याचारोऽं अग्रये स्वाहा इदं मग्रयेऽं सोमाय स्वाहा इदं सोमाय इत्याज्यभागोऽं भः स्वाहा इदं
 भः उं भुवः स्वाहा इदं भुवः उं स्वः स्वाहा इदं स्वः एतामहा व्याहृतयः उं त्वनो अग्ने चरुणास्य विद्या न देव हे उं अग्रवयासि सीष्टाः यजिष्टो वदितमः
 शोशुचानो विश्वा देवा पंसि प्रमुमुग्धस्य त्वाहा इदं मग्नी चरुणाभ्यां उं स त्वनो अग्ने बभौ भवती नैदिष्टो अस्या उषसो युष्टौ अग्रवयस्वरो वा
 रुणा पुराराणां ब्रीहि मर्डीकं पंसु हवोन एपि स्वाहा इदं मग्नी चरुणाभ्यां उं अया अग्ने न स्पतमिशस्ति वातु सत्यमित्वमया अग्नि अया नो यत्तं
 वहास्य यानो धो हि भेषजं स्वाहा इदं मग्रये उं ये ते शतं वरुणा ये सहस्रं यज्ञियाः याश विततामहातः तेभिर्नो अग्रसवितो न विमुविश्वं मुने

१९

कानक केश परिमित पात्माशदण्डमाचार्यस्तस्मै तस्मीं प्रयच्छति तं च उच्यते मेदः पुरा पतद्देहाय सोधिभ्रम्या तमहं पुनराददेत् प्रापुषे ब्रह्मरोत्र
 स्तवर्षसाप इति मंत्रेण माणावको गच्छति ततश्चाचार्ये वा विद्यास्त्रमंजलिं परपित्वा कुमारस्य जलिते नैवांजलिजलेन परपति उच्चापो
 हि शमयो भुवस्तान उर्जे दधात नमो हरणा यचक्षते यो वः शिवतमोरसस्तस्य भाजयते हनः उशतीरिव मातरुः २ तस्मात्प्रगमा मवो य
 स्यताया यजिन्वथ आपो जनपयाचनः ३ इत्यंभं कुमार ऊर्ध्वमुत्तिपतिततः सूर्यमुदी तु स्वेत्याचार्यप्रेषानंतरं उच्यते चतुर्दं वहितं पुरस्ता
 द्भुमुचरतु पश्ये मशरदः शतं जीवे मशरदः शतं प्रेक्ष्य गुणामशरदः शतं प्रब्रवामशरदः शतं मदीनाः स्यामशरदः शतं भूयश्च शरदः श
 तात् इत्यनेनादित्यं पश्यति अथ कुमारस्पदक्षिणां शसददयंदक्षिणाहस्तेन स्पृशत्याचार्यः उच्यते मम प्रते नैह दयं दधामि मम चित्तमनुमतेत्ये
 सुममवाच मे कमना जुषस्य च हस्यति स्वा नियन कुमुदमिति मंत्रेण ततः कुमारस्पदक्षिणाहस्ते गृहीत्वा तं पठति कोनामाति श्रीक्षि
 कशर्महं भो इति कुमार आह कस्य ब्रह्मचार्यसीत्याचार्यस्तव इति कुमार आह पुनराचार्यो भाषते उच्यते ब्रह्मचार्यस्याग्निराचार्यस्तवाह
 माचार्यस्तव श्रीश्रुमु कशर्मनू अथ वहांजलिं माणावको पर्वोदिदितु पुदक्षिणमुपस्थानं च कारयति तत्राचार्यस्य मंत्रपाठः उच्यते जापतथ
 त्वापरिददामि इति प्राच्या उदेवाय त्वा सवित्रे परिददामि इति दक्षिणां प्राञ्जल्यैव धीभ्यः परिददामि इति प्रतीच्यां पृथिवीभ्यः
 त्वापरिददामि इति उदीच्यां विश्वोपरिददामि इति दक्षिणां प्राञ्जल्यैव धीभ्यः परिददामि इत्युच्यते ततोऽग्निं प्रदक्षिणीकृत्य आचार्य
 दक्षिणादिशि उपविशति माणावकः ततः उच्यते अथ कर्तव्योपनेपनहाम कर्मणि कृता कृता वेद्या रूपं ब्रह्म कर्म कलुममुकगोत्रमुमुकशर्मणां
 ब्राह्मणमेभिः पुष्यचंदनतोचलवासोभिर्ब्रह्मत्वेन त्वामहं वृणो इति ब्राह्मणं वरुणाव उच्यते स्मीति प्रतिवचने उपया विहितं कर्म कुरु आ
 चार्येणां कुरु रवस्तीति प्रतिवचनानंतरं अग्निं दक्षिणातः शुद्धमासनं दत्वा तदपरिश्रोगानं कृत्वा नास्तीति प्रतिदक्षिणं सुदुर्मुदमुपवेश्य प्रसी
 तापात्रं पुरतः कृत्वा वारिणा परिपूर्य कुशराठाद्य ब्रह्मणो मुखमवलोक्या नैरुत्तरतः कुशोपरि निदध्यात् ततः परितस्तस्यां वहि वश्रुर्धमा

असिखमहंमनुष्याणांवेदस्यनिधिपोभूषासंततःप्रदक्षिममिंवारिणापु

द.क.
२.

२०

चोदयातुं अत्रतुसहपादोविषोषः अथमाश्रवकं आश्रयं दक्षिणादिशि अमिषश्चि मोयविश्वपुताकमुष्क निविदेतरे धनेनपंचाहुती
 जुह्यातुततउं अग्रे सुश्रवः सुश्रवसमाकुरु उपचात्वमग्रे सुश्रवः सुश्रवा असिखं मां सुश्रवः सौश्रवसं कुरु उपचात्वमग्रे देवानां यज्ञस्य
 निधिपोभूषासंततः प्रदक्षिममिंवारिणापुर्ण्यतस्मीपाणी ।
 पुष्पमिधयवसंसा प्रजयापुमिर्द्विस्ववर्चस्तेनादो भूषासंधस्वाहा इति मंत्रेण जुह्यातुततो अनेनैवक्रमेद्वितीयायां ततीयायां मपि जुह्यातुप
 विश्वपुताकिमुष्क निविदेतरे धनेनपंचाहुती जुह्यातु अग्रे सुश्रवः सुश्रवसमाकुरु उपचात्वमग्रे सुश्रवः सुश्रवा असिखं मां सुश्रवः सौश्रवसं
 कुरु उपचात्वमग्रे देवानां यज्ञस्य निधिपोभूषासंततः प्रदक्षिममिंवारिणापुर्ण्यतस्मीपाणी ।
 अतप्यमुखं प्रतिमंजातेः वमशतिउतनूपाञ्ज देसितनं मे पाहि आ पुदं अग्रे स्यापुमेदेहि वज्रोदा अग्रे सिवे ज्योमेदेहि अग्रे यन्मे तन्वाकुरुते तत्तत्ता
 पणं मे धामे देवः सविता आदधातु उ मे धामे देवी सरस्वती आदधातु उ मे धामे अश्विनो देवो वाधतो पुष्करस्रजो ततः सर्वगात्रादिषु
 दक्षिणापाणिनास्पर्शः तत्र प्रत्येकं मंत्रः उ अंगानि च म आ प्या पता इति तस्मात्त्रालभते उ वाक्च म आ प्या पता इति मुखालभते उ प्राणश्च म ।
 आ प्या पता इति नासिकयोः चक्षुश्च म आ प्या पता इति चक्षुषोः उ ओत्र च म आ प्या पता इति ओत्रपोः उ यशो बलं च म आ प्या पता इ
 तिमंत्रपाठमात्रः ततो दक्षिणा करानामिकागृहीतमस्मना ललाटे ग्रीवायां दक्षिणा बाहु मूहृदि च म्पुषं कुर्यात् तत्र पथा संख्येन मंत्रच
 तुष्टपं उ म्पुषं जमग्रे दे उ कश्यपस्य म्पुषं उ घट्टे वेष्माम्पुषं तन्नो अस्तु म्पुषं ततो व्यस्तपाणिभ्यां पथिवीस्य शान्तिं वादं तं कुर्यात् तत्र ।
 प्रकारः उ अमुकगोचो ह ममुक प्रवरो ह ममुश माहि भो उ वैश्वारत्वा अभिवादेयततोऽनेनैवक्रमेण संवो धवरुणमभिवाच्य आर्चयेत्तथैवा
 भिदयेत् तत उ आ पुष्पान् भवसौम्य इत्याचोर्पो नूपावृततो भिक्षार्थं पात्रे मादाप प्रथमं मानुः सकाशात् उ भवति भिक्षामे देहीति प्रार्थना

राम
२.

तुमरुतः स्वर्कः स्वाहा इदं वरुणा य स वित्रे विष्णु वेदि श्वेभ्यो देवोभ्यो मरुद्भ्यः स्वर्केभ्यः उँ उँ दुत्तमे वरुणा पाशमस्मदबाधुमं विमध्यमधं
 अथाप अथावयमादित्यव्रतेतवानागसो अदिते ये स्याम स्वाहा इदं वरुणा वरुणा सर्वप्रायश्चित्तसंज्ञका उँ प्रजापतये स्वाहा इदं
 जापतये इति मनसा प्राजापतये उँ अथ ये स्विष्टकृते स्वाहा इदं मग्नये स्विष्टकृते इति स्विष्टकृतततः सप्तवप्रशने अचमने च ततो ब्रह्म
 दिगा उँ अथ सप्तस्मिन्नुपनयनहोमकर्मणि कृतैतत्कृता कृतावेत्तारुपब्रह्मकर्म प्रतिष्ठार्थं मिदं पूर्णपात्र प्रजापते देवतममुके
 गोत्रायामु कशर्मणो ब्राह्मणाय ब्रह्मणो दक्षिणा तुभ्यमहं सप्रददे इति दक्षिणा दद्यात् उँ स्वतीति प्रतिवचनं ततो ब्रह्म गृण्य विमोक्तः ।
 ततः उँ सुमित्रियानञ्जापञ्चोषधयः संतु इति पवित्राभ्यां जलमानीयते नशिरः संसृज्य उँ दुर्मित्रियास्तस्मै सतयौ स्मार्कं ह्येवं च वपेद्विष्णुः
 इत्येताभ्यां प्रणीतान्यु जीकरणं ततस्तरुक्रमेण बहिरुत्वाप्ययते नामिधो पेरुस्तेनैव जनुह्यात् उँ देवा गातुं विदेगातुं वित्वा गातुं मित्वा
 मनसस्य तदमे देवयथे स्वाहा वाते धाः स्वाहा इति बहिरुमिः तत आचार्यः कुमारस्यानुशासने करोति उँ ब्रह्मचार्यसीति आचार्यः उँ अस्मान्नीति
 ब्रह्मचारी उँ अथो अशाने इत्याचार्यः उँ अस्मान्नीतिकुमारः उँ कर्मकुर्वित्याचार्यः उँ करवारीति माणवकः उँ मादिवासुष्य इत्याचार्यः उँ नसपा
 नीतिकुमारः उँ वानेय उँ स्याचार्यः उँ पुत्रा नीतिकुमारः उँ समिधमाधेदीत्याचार्यः उँ आदधानीतिकुमारः उँ अथो अशानेति आचार्यः अस्मान्नी
 तिकुमारः अथाग्रेरुतरतः दक्षिणतश्चैकप्रत्यङ्गनापोपविष्टा पाचार्यचरणासंग्रहपूर्वकमुपसन्ना यन्वाप्यसमिधमाणायाचार्यः स्वयमधि
 समिहितास्मै निवारितशंखतर्पणादिशब्देषु शंके सा वित्री मन्वाह तत्र प्रथमावृत्ते उँ भर्भुवः स्वः तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धीमहि धियो
 यो नः प्रचोदयात् इति फक्तिकाक्रमेणाद्वितीयावृत्ते सर्वं उँ भर्भुवः स्वः तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धीमहि धियो यो नः प्रचोदयात् उँ तृतीया
 वाक्रमः उँ भर्भुवः स्वः तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धीमहि धियो यो नः प्रचोदयात् उँ भर्भुवः स्वः तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धीमहि धियो यो नः

ह.क.
२१

२)

प्रेषादीशानान्तं ब्रह्मणोऽग्निपर्वतं नैर्जता द्वाययांते अग्निः प्रणीतापर्यंतं ततो मेरुतरतः पश्चिमदिशि पवित्रछेदनार्थं कुशाः ।
पं पवित्रकरणार्थं कुशपद्वये प्रोक्षणीपात्रं आज्यस्थाली सम्मार्जनकुशाः उपममनकुशाः समिधस्तिस्रस्तुवः आज्यपूरणपात्रेप
विजछेदनकुशानां पूर्वपूर्वदिशि क्रमेणासादनीयं ततः पवित्रछेदनकुशैः पवित्रेण त्वांसपवित्रकरणप्रणीतोदके त्रिप्रोक्षणीपा
त्रे निधाय द्वाभ्यामनामिवागुह्याभ्यामुत्तराग्रे पवित्रे गृहीत्वा त्रिरुत्य वने ततः प्रोक्षणीपात्रे वामहस्ते कृत्वा दक्षिणहस्तानामिकागुह्या
भ्यां त्रिरुदिगवं ततः प्रणीतोदकेन प्रोक्षणीपात्रमभ्युक्ष्य प्रोक्षणीजलेनासादितवस्तन्यमिषिं च्याग्निप्रणीतयोर्मध्ये प्रोक्षणीपात्रे ।
निदध्यात् ततः आज्यस्थाल्यामाज्यनिरूप्याधिष्णुपणं ततः कुशैश्च ज्वल्य आज्यस्थान्नेश्चापरिप्रदक्षिणां भ्रामयित्वा बहूतस्त्रक्षेपः ततः ।
स्त्रिःस्तुवः प्रतपने सम्मार्जनकुशानाममेरुतरतो मूले वा हतः स्तुवः संमज्ज्य प्रणीतोदकेनाभ्युक्ष्य पुनस्त्रिः प्रतपेदक्षिणां तो निद
ध्यात् ततः आज्यमग्निप्रदक्षिणां कारयित्वा वतायग्ने निदध्यात् ततः आज्यं प्रोक्षणीवदुत्सवनं श्रवणां सत्यपद्वये तन्निरसनं ततः ।
प्रोक्षणीपुत्सवनं ततः उत्पायोपेयमनकुशानादाय प्रजापतिं मनसा ध्यात्वा स्त्रीं श्रमौ समिधः प्रक्षिपेत् ततः उपविश्य सपवित्रं प्रोक्षणीपुद
केन प्रदक्षिणां क्रमेणाग्निपर्वतं नैर्जता पात्रे पवित्रे निधाय ब्रह्मणोऽन्वारध्वः पातितदक्षिणां जानुः समिधितमेतौ जुह्यात् ततः प्रण
माहूतिचतुष्टये स्तुवावस्थिते हतशेषघृतस्य प्रोक्षणीपात्रे प्रक्षेपः उ प्रजापतये स्वाहा इदं प्रजापतये इति मनसा उ ईदोय स्वाहा इदं ।
मिद्राय इत्याघातौ उ अग्नये स्वाहा इदमग्नये उ सोमाय स्वाहा इदं सोमाय इत्याज्यभागे ततः प्रणीतोऽन्वारध्वः कोहं कोहोमः प
यि चै स्वाहा इदं पयि चै अग्नये स्वाहा इदमग्नये ब्रह्मणे स्वाहा इदं ब्रह्मणे उ ईदोभ्यः स्वाहा इदं ईदोभ्यः इति अग्नेदः अंतरि
क्षाप स्वाहा इदं अंतरिक्षाय वायवे स्वाहा इदं वायवे ब्रह्मणे स्वाहा इदं ब्रह्मणे ईदोभ्यः इदं इति यजुर्वेदः दिवे स्वाहा इदं दिवे सवोय
स्वाहा इदं ब्रह्मणे स्वाहा इदं ईदोभ्यः इदं इति साम दिग्भाः स्वाहा इदं नदमसे स्वाहा इदं ब्रह्मणे स्वाहा इदं ईदोभ्यः स्वाहा इदं इति अ

गाम
२१

नेतरं तद्वत्तां चादायाचार्यपि निवेदयेत् तत्तुल्यैव मिहोतरं याचेत् ततश्चाचार्येण भुंक्तेत्यनुज्ञातो मिहोस्वीकुरुयात् ततः फ।
 लपुष्पघृतपूरणस्त्रिवेण ब्रह्मचारिदक्षिणकरस्य हेनाचार्यः पूरणं हतिदद्यात् तत्र मेव उक्तं हतिनां दिवो अरतिं पृथिव्यां वैश्वानर
 म तज्जातमग्निं कविं सन्नाजमतिथिजना नामासन्नपात्रे जनयेत्तदेवास्वाहा इदमन्वेद्य ततः स्त्रिवेण भस्मना दक्षिणानामि।
 कागरीतभस्मना उभ्यापुष्पजमदग्ने इति ललाटे उं कस्यपस्य आपुष्पमिति ग्रीवाय ॐ देवेभ्यु आपुष्प इति दक्षिणा बाहुमूले उं त
 न्ना अस्तु आपुष्प इति हृदि इति आपुष्पं कुर्यात् कुमारपक्षे तन्नो इत्यस्य स्थाने तत् इति विशेषः अथ चत्वारलेखणमधुमं सोऽदिति
 इति उदतेजलस्नाने दण्डकृष्णाजिनादिधारणवृत्तारोहणविषमभिलंघननमस्त्रीनिरीक्षणस्त्रीसंभोगव्यसनव्यावृत्तिरूपा
 ब्रह्मचारिणो नियमाः तदिने ब्रह्मचारी वाग्यतोऽः शिष्यश्चित्तवृत्तगमेये ततः संध्यां कृत्वा तस्मिन्नेवाग्रे पूर्ववत्प्रत्यक्षं चत्वारि
 स्मरुते कृत्वा वाचं विस्मरेत्तु परिसमूहं ननु शुकनिषिद्धेतरं धनस्याग्रे पक्षेयः ततः संध्यामुपास्य प्रतिदिनं सायं प्रातरपि ब्रह्मचारि
 णां कर्तव्यः अथ वेदारमः तच्च तिसृषु क्रियाभ्यां चार्थः कुशो हस्तमात्रपरिमितं भूमिं परिसमूहं सतान् कुशाभ्यां परित्यज्य गोमपोदके नोपलि
 प्य सुवस्त्रेन उतरोत्तरतः प्रागग्रपादेशमात्रं त्रिरुत्थित्वा उत्थित्व नक्रमेणानाभिकां गुह्याभ्यां मर्दय्य जलेनाभुक्ष्य कास्येनाग्निमा। नीया।
 भिमूर्त्तसमाधाय पुष्पचदनतां च स्नानं ब्रह्मराण्यदाय उं अथ कर्तव्यं वेदारमसो मकर्मणि कृतावृत्तौ चित्तारूपब्रह्मकर्मकर्तुममुक्तोऽत्र म
 मुक्तशर्मागमेभिः पुष्पचदनतां च स्नानं ब्रह्मराण्यदाय उं अथ कर्तव्यं वेदारमसो मकर्मणि कृतावृत्तौ चित्तारूपब्रह्मकर्मकर्तुममुक्तोऽत्र म
 रित्यभिधाय उं करवाणीति तेनोक्ते अग्रे दक्षिणातः शुद्धमासनं दत्वा तदुपरि प्रागग्रान् कुशानां स्त्रीयानिः प्रदक्षिणाक्रमेण भ्रातृपि
 त्या अस्मिन्कर्मणित्वमेव ब्रह्मा भवेत्यभिधाय उं भवानीति तेनोक्ते ब्रह्मणामुदङ्मुतत्रापदेशप्रणीतायात्रपुरतः कृत्वा चारिणा प
 रिणापरिपूर्णकुशोराब्जाघ्नं स्नानं मुखमवलोक्याग्नेरनंतरतः कुशापरिनिदध्यात् ततः परित्तरणोदहं चतुर्ध्वजान् प्रादया

द. क.
२२

२२

होशकेवेदारंभगुरुः कारयेत् तत्रक्रमः स्वदक्षिणात उपविष्टमदः खमाचांतं लघुवास्तसंयुक्तप्रातिः शोभतुयस्त्वर
लघुणा मंदक्षिणोरुत्तरीयभागस्थापितवामहस्तोपरिस्थितदक्षिणकरं उभयभुवः स्वः तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य ।
धिमेहि धियो यो नः प्रचोदयात् उं इति पुणवाते पाठित्वा तमस्कारं च कारित्वा ओं कारं दीर्घं सत्राय उं समिधाग्नि
दुवस्य तद्यतैर्बोधयता तिथिं आस्मिन् व्याजुहोत नमसामिद्याय शोचिमे इति कांठिकांतरं वा फलिकया पाठयेत् ततः
सत्रणवे स्वस्तिवाचयित्वा विस्जेत् ऊसाप फले पुष्पसमन्वितं ब्रह्मचारी दक्षिण करस्य हस्तु वेष्टते न पणारुति दयात् उं महां
नं दिवो अरतिं पथि व्यावेष्ट्या नरमते आजातमग्निं कविं सत्राजमतिथिं जनानां मासन्तापात्रं जनपदे वाः स्वाहा इति पुणारुतिः त
त उपविष्टपल्लवेण भस्मानोपदक्षिणा नामिकाग्रहीतमस्मना उं आपुषजमदग्नेरितिललाटे उं कश्यपस्य आपुषं इति ग्रीवायां उं
यदेवेषु आपुषं इति दक्षिणा वा हुमले उं तनोस्तु आपुष मिति हृदि इति आपुषं कुर्यात् अनेन ब्रह्मचारिलुलारा दीवयि तत्र तत्ते
अस्तु इति विशेषः इति वेदारंभः अथ समावर्तनं तत्र सुभेदिने प्रदीभ्य स्नात्वा मीतिके मार आचार्यं भाषते तत्र स्नानादौ त्याचार्यः
ततो ब्रह्मचारिणि आचार्यसंनिहितदक्षिणादिशि उपविष्टे कस्तानां हिराचार्यः कुशैर्हस्तमात्राभूमिं परिसमुस्य तानैशान्यां परित्यज्य
गोमयादकेनोपलिप्या लुवमस्तेनोत्तरोत्तरं क्रमेण त्रिरुत्तिर्युत्तरे खनक्रमेणोत्तयः जलेनाभ्युक्ष्य कोस्येनाग्निमानोपप्रत्य उपरवे निद
ध्यात् ततः पुष्पचंदनतां कलवासां स्यादाय उं अया मृकस्य कर्तव्यसमावर्तनं होमकर्मणि कृता कृता वेत्तारूपं ब्रह्म कर्म कर्तुममु
कशमभिः पुष्पचंदनतां कलवासां भिर्ब्रह्मत्वेन त्वामहं वृणे इति ब्रह्माराणं वृणुयात् उं यथा विहितं कर्म कुर्वित्यभिधाय उं करवा
णीति तेनोक्ते अनेन दक्षिणातः शुद्धमासने दत्त्वा तदुपरि प्रागग्रान् कुशानां स्त्रीयास्मिन् कर्मणि त्वमेव ब्रह्मा भवेत्यभिधाय उं भवा
नीति तेनोक्ते ब्रह्मणमुदरुखं तत्रोपवेश्य ततः प्रणीतापात्रे पुरतः कृत्वा वारिणापि स्रग् कुशेशचाय ब्रह्मणो मुखमवलोक्य

राज
२२

वर्णरावेदः ततः सामान्याहृतयः उं प्रजापतये स्वाहा इदं प्रजापतये इति मनसा उं देवेभ्यः स्वाहा इदं देवेभ्यः उं अरविभ्यः स्वा
 हा इदं अरविभ्यः उं अद्वाये स्वाहा इदं अद्वाये उं मेधाये स्वाहा इदं मेधाये उं सदस्यतये स्वाहा इदं सदस्यतये उं अनुमतये स्वा
 हा इदं अनुमतये ततो न्यारधकृत् कोहोमः तत्र तत्तदाहृत्यनेतरं सुवावस्थित इतश्चैव घृतस्य प्रोक्षणी पात्रे प्रक्षेपः उं भूः
 स्वाहा इदं भूः उं भुवः स्वाहा इदं भुवः उं स्वः स्वाहा इदं स्वः एतामहायाहृतयः उं त्वन्नो अग्ने वरुणास्प विद्वान् देवस्य हे जे अद्वा
 सि सीताः यजिहो वरुणः शोभुषा नो विष्वा देवा भूमि प्रसुमुग्धसत्त्वा इदमग्नी वरुणाभ्यां उं स त्वन्नो अग्ने वेमो भवोतीति हि
 अस्या उषसो व्युष्टौ अवयस्वरा वरुणाभ्यां वीहि मजीकथं सुहो वरुणाभ्यां इदमग्नी वरुणाभ्यां उं अग्ने अग्ने स्पनमिश
 क्षिपा अस्तमित्वमया अस्ति अया नो यत्तं वहास्पदा नो घेहि मे यजंस्वाहा इदमग्ने उं ये ते शतं वरुणा ये ससं पतिषाः पाशा वितता
 महांतः ते मिता अयसवितो तविस्मृर्विष्मिमुचं तु मरुतः स्वकीः स्वाहा इदं वरुणा यसवित्रे विस्मृवे विष्मिभ्यो देवेभ्यो मरुताः स्वकीभ्यः
 उं उदुत्तमं वरुणा परा मस्मदवाधुमविमध्वं अग्नेय अग्नेयमादित्यव्रते तवानाख्यगसो अदितये स्याम स्वाहा इदं वरुणा य
 इति सर्वप्रायश्चित्तं उं प्रजापतये स्वाहा इदं प्रजापतये इति मनसा इति प्राजापत्यं अग्नेये स्विष्टकृते स्वाहा इदं मग्नेये स्विष्टकृते
 इति स्विष्टकृत् ततः संस्तवप्राशनं ततश्चाचम्य उं अयामुष्यमाणवकस्य कतैर्द्वारं भूमे कर्मणि कृता कृता वेदगारूपं वल्लभं
 इति हार्यमिदं पूर्णपात्रे प्रजापतिदेवं मुक्तगोत्रायानु क शर्मणो ब्राह्मणाय नमः शो दक्षिणं तुभ्यमहं प्रदद्रे इति दक्षिणां दद्यात् उं त्वसी
 तिवचनं ततो ब्रह्मप्रेषि विमोक्तः उं सुमित्रिषा न अयं आषधयः सुतु इति पवित्राभ्यां घृणीत्तं जलमग्नीयते भृशिरः संमज्य उं दक्षिणिया
 स्तमे संतुपोऽस्मान् देहि येन वये दिष्म इति संजेषा इशान्यां प्रणीतं न्युज्यी करणं ततस्तस्या क्रमेण बर्हिगानीयं घृतेनाभिजायते
 स्तेनैव जुहुयात् उं देवाणां तु विदो गीतुं बिस्वा गीतुं मितमनसस्य त इमे देवयध्वं जं स्वाहा वाते धाः स्वाहा इति बर्हिहीमः तत इ

र. क.
२३

२३

स्वाहा इदं. उमि धापे स्वाहा इदं. उमि रसस्य तपे स्वाहा इदं. उमि अनुमतये स्वाहा इदं. ततो ब्रह्मण्यारंभो धौ जुहुयात् तत्राहुतिदशने तत्तदाहुतः।
नेतरं सुवावस्थिता ज्यस्य प्रोक्षणी पात्रे प्रक्षेपः उमि स्वाहा इदं. उमि वः स्वाहा इदं. उमि स्वः स्वाहा इदं. एतन्महाव्याहृतयः त्वनो अग्ने वरुणस्य देवं
देवस्य देवो अथ वासि सीताः यजिषो वरुणतमः प्रोक्षु चानो विम्वदेवाधे सि प्रमुमुग्धस्मत्स्वाहा इदं मयी वरुणाभ्यां उमि त्वनो अग्ने वसो भवोती
नेदिषो अस्या उषसी युषो अथ यत्त्वरो वरुणः पर्युतो वीहि मदी कथं सुहो न रधि स्वाहा इदं मयी वरुणाभ्यां उमि या आग्ने स्य न मिश्रस्ति या अथ
त्वमि त्वमपा अग्नि अयानो यज्ञं वहास्य यानो धेहि मे षजं स्वाहा इदं मनुष्ये उये ते शतं वरुणं ये सहस्रं यज्ञियाः याशा विततामहातः तेभिर्नो।
अपसवितो तवि सुर्वि जे सं वनु मरुतः स्वर्काः स्वाहा इदं वरुणाय सवित्रे विष्म वे विन्वेभ्यो देवेभ्यो मरुद्भ्यः स्वर्केभ्यः उउदुत्तमे वरुणाया शम
स्म दवा धम विमध्यमं अथाप अथावपमादित्य व्रते तवानागसो अदितये स्याम स्वाहा इदं वरुणाय इति सर्वत्राय श्रितं उमि ज्ञायतये स्वाहा
इदं. इति मनसा इति प्राजापत्य उमि प्रये सिष्ट कृते स्वाहा इदं. इति सिष्ट कृत् ततः संस्तव प्राशनं तत आचम्य उमि य कृते तत्समावर्त्तन होमक
मणि कृता कृता वेत्तण रूप कर्म प्रतिष्ठार्थमिदं दक्षिणायां प्रजापति देवतमनुकगोत्रायानु कशर्मणो ब्राह्मणाय ब्रह्मणो दक्षिणां तुभ्यमहं संप्रददे इति
दक्षिणां दद्यात् उमि स्वस्तीति प्रतिब्रजे ततो ब्रह्म ग्रेधि विमो कः ततः पवित्राभ्यां प्रणीता जलेन उमि मियान आप आषधयः सुखेति मन्त्रेण शिरः सम।
ज्य उमि दुर्मि त्रिपां स्तस्मे संस्तुयोऽस्मां देष्टुं ववयं विष्म इति मन्त्रेण शान्त्यां प्रणीता न्युजी करणो ततस्तरुणाक्रमेण बहिरानीय उमि देवाणां विदो गोतु वित्वा
गातुमि तज्जनस्य त इमं देवयतं स्वाहा वाते धाः स्वाहा इति मन्त्रेण बहिरागः तत आचार्य दक्षिणादिशः अग्नि पश्चिमोपविष्टो ब्रह्मचारी पश्चिम
हन्तुं कृष्यात् तत्र एतां कृष्ण निषिद्धं तरे धनेन यवाहातीस्तेन वसुहृयात् उमि प्रेसु अथः सोमं वसं कुरु उयथा त्वमग्ने देवानां यत्तस्य निधिपात्र
सि उमि वमं हं मनुष्याणां वेदस्य निधिपात्रं ततः प्रदक्षि मग्निं वाग्निं पापं ह्य उयाय घृतात्ता प्रादेशमात्रपरिमितसमिधमाद्यापनुहुयात्
तत्र मंत्र उमि अग्ने ये समिधमहर्षं दृहते जात वेदसे यथा त्वमग्ने समिधा समिधस्य सवमहमापुमाने धयावर्चसा अजपापशुभिर्ब्रह्मवचसेन

राम
२३

प्रेरुतरतः कुशोपरिनिदध्यात् ततः पश्चिस्तरेण वरिषश्चतुर्थभागमादायात्रेपादीशानांतब्रह्मणोस्त्रियर्थे नैऋताहायव्यांतं अग्निः ।
 प्रणीतापर्यंतं ततोऽप्रेरुतरतः पश्चिमदिशि पवित्रच्छेदनार्थं कुशत्रयं पवित्रकरणार्थं कुशपत्रद्वयं प्रोक्षणीयात्रं आज्यस्यास्तीसमा
 र्जनकुशाः उपयमानकुशाः समिधस्तिष्ठः सुवः आज्यपरायात्रं पवित्रच्छेदनकुशानां पर्वद्वदिशि क्रमेसादीनीये ततः पवित्रच्छेद
 नकुशः पवित्रेष्ठित्वा संपवित्रकरणाप्रणीतोदके त्रिः प्रोक्षणीयात्रे निधायानामिकौ गुष्ठाभ्यां पवित्रे गृहीत्वा द्विरुत्सृज्य प्रोक्षणीयात्रं वामकरे
 निधायानामिकौ गुष्ठाहोतपवित्राभ्यां तज्जलं किं नित्यं क्षिप्य प्रणीतोदके न प्रोक्षणीमभ्युक्ष्य प्रोक्षणीजलेनासादितवस्तुमभिधियाप्रिप्रणी
 तयोर्मध्ये प्रोक्षणीयात्रं निदध्यात् ततः आज्यस्यास्यामज्यनिष्पन्नाधिश्रयणं ततस्तृणां प्रजाल्याज्यस्याग्नेश्चोपरि प्रदक्षिणां भ्रामयित्वा बहोत
 त् प्रक्षिप्य सुवेत्रिप्रतप्य सैमार्जनकुशानामग्नेरतोमस्तेर्वाहृतः सुवसंमज्यप्रणीतोदकेनाभ्युक्ष्य पुनः प्रतप्य स्वदक्षिणातो निदध्यात् ।
 ततः आज्यमग्निप्रदक्षिणां कारयित्वाऽवतापत्रिः प्रोक्षणीवदूत्य पावेष्यसत्यपद्वये तन्निरसने यत्वा यतः पर्ववत् प्रोक्षणीयुत्यवने त
 त उसायोपयमनकुशान्वा मस्तेरुत्वा प्रजापतिं मनसा ध्यात्वा तस्मीमग्नौ घृताकाः समिधा प्रक्षिपेत् तत उपविश्य स पवित्रं प्रोक्षणीपदके
 न प्रदक्षिणाक्रमेणाग्निं पर्युक्ष्य प्रणीतायात्रे पवित्रे निधाय याति दक्षिणाजानुः समिधतमेग्नौ ब्रह्मणान्वारधः सुवेणाज्याहुतीर्जुहुयात् त
 त्रप्रथमाहुतिचतुष्टये प्रत्याहुत्यनेनारं सुवावस्थितहुतशेषघृतस्य प्रोक्षणीयात्रे प्रक्षुभेः उप्रजापतये स्वाहा इदं प्रजापतये इति मनसा ।
 उप्रजापतये स्वाहा इदं मित्राय इत्याद्यारौ उप्रमेये स्वाहा इदं मयये उप्रमाय स्वाहा इदं सोमाय इत्याज्यभागो सस्ववेदिना ततो नन्वारधः कर्त्त
 कोत्तमः पृथिव्यै स्वाहा इदं अग्नेये स्वाहा इदं ब्रह्मणे स्वाहा इदं छंदोभ्यः स्वाहा इदं उप्रंतरिक्षाय स्वाहा इदं उवावये स्वाहा इदं ब्रह्मणे
 स्वाहा इदं उप्रदोभ्यः स्वाहा इदं देवेभ्यः स्वाहा इदं सूर्याय स्वाहा इदं ब्रह्मणे स्वाहा इदं छंदोभ्यः स्वाहा इदं दिग्भ्यः स्वाहा इदं चंद्रमसे स्वा
 हा इदं ब्रह्मणे स्वाहा इदं छंदोभ्यः स्वाहा इदं उप्रजापतये स्वाहा इदं इति मनसा देवेभ्यः स्वाहा इदं उप्रविभ्यः स्वाहा इदं उप्रवाये

२४
२४

२३

२४

सुरोपेनावावभ्यविचताय वातदम्बिनायशः इति मंत्रेण ततस्तेनैव क्रमेण तृतीयकलशस्य जलमादाय उं श्रियो हि शम
 यो भवस्तानुर्जने दधातन महेष्टाय च तसे इति मंत्रेण भिषिच्य तेनैव क्रमेण चतुर्थकलशस्य जलमादाय उं यो वः शिवत
 मोरसस्तस्य भाजते देवः उग्रतीरिव मातरः इति मंत्रेण भिषिच्य पंचमकलशस्य जलं तथैवादाय उं तस्मात्प्ररंगमा मवीयस्य चायाय
 जित्वा च आपो जनयेथा च नः इति मंत्रेण भिषिच्य ततो वशिष्ठकलशं त्रितयजलं तथैव प्रत्येकं गृहीत्वा तृतीयेकमभिषिचति
 ततो मेखला मोचने शिरोभागेन उं उदत्तमे वरुणा पाशमक्षदवाधमं विमध्यमं प्रस्थाप्य अष्टावयमादिसत्रे तैतवानागसोऽदितये
 स्याम स्वाहा इति मंत्रेण दण्डकं स्नाजिने तृतीये भूमौ निधाय अन्यद्वलं परिधायेत्तरीयं च कृत्वा द्विराचम्य वहां जलिरादित्यमुपतिष्ठते
 सवारी उं श्रिया ज्ञाजि सुरिंद्रो मरुद्भिरस्यात् प्रातर्यावभिरस्यात् दशस निरसि दशस निमाकुर्वा विदन्मागमय उग्रज्जाजि सुरिंद्रो मरुद्भिरस्यात्
 स्यात् दिवा पावभिरस्यात् ततः निरसि शतसति माकुर्वा विदन्मागमय उग्रज्जाजि सुरिंद्रो मरुद्भिरस्यात् सायं पावभिरस्यात् सहस्रसा
 निरसि सहस्रसति माकुर्वा विदन्मागमय इति मंत्रेण ततो दधितिलान् प्राण्या चम्य नखलो मादीज्जेदपित्वा स्नात्वा गुरुमग्रादेशमि
 ते दुंचरकादेन दंतधावनं उं श्रिन्नायाय कुरुध्वं सोमो राजायमानमत्र समे मुखं प्रमार्ज्य तपशसा च भगेन च इति मंत्रेण ततो दं
 तं कुरुध्वं परिच्य न्यस्युग्रं धि इत्येवोक्तं तं तं स्नात्वा द्विराचम्य चंदनकुंकुमादिना नाशिकयोर्मुखस्य लेभनं उं श्रिया पाशो मे

राम
२४

समिधेजीवपुत्रो मया वायेनि धाय ह मसा न्य निरा करि सुयशस्वी तेजस्वी ब्रह्मवर्चस्यान्ना दोष्पा संस्वाहा ततः समिदंतरह।
 यमनेनैव मंत्रेणानेनैव क्रमेण प्रत्यकं दत्वा उपविश्य तेनैव क्रमेण यंचाहुती र्छताक्तमुष्क निषिद्धं तरे धने ननु हुपात् उं अग्ने
 सुश्रवः सुश्रव संवाकुरु उं यथा त्वमग्ने सुश्रवः सुश्रवा अग्निः सवे मां सुश्रवः सैश्रव संवाकुरु उं यथा त्वमग्ने देवा नो यज्ञस्य
 निधिपा अग्निः सवम हं मनुष्याणां वेदस्य निधियो भूयासे ततः प्रदक्षिणामग्निं ययुष्यत् स्त्रीपाणी प्रतप्य मुखं प्रति मंत्रांते वच्म
 शति उं तनूपाग्ने सितं मे देहि उं आ पुरि अग्ने स्या यमं देहि उं वचो दा अग्ने सि वचो मे देहि अग्ने यमेतन्वा जने तन्म आ पूरा उं
 मेधा मे देवः सविता आ दधातु उं मेधा मे देवी सरस्वती आ दधातु उं मेधा मे अश्विनो देवा वाधं तो युष्कर मंत्रो ततः सर्वगात्रादिषु
 दक्षिणा पाणिना स्पर्शः अगानि च म आ प्या यतां इति सर्वगात्रादि स्पर्शः उं वा कम आ प्या यतां इति मुख स्पर्शः उं आरण्य म
 आ प्या यतां इति नासिका स्पर्शः उं चतुश्च म आ प्या यतां इति चतुर्दश स्पर्शः उं ओत्रं च म आ प्या यतां इति कर्णादि स्पर्शः।
 उं यशो बल म आ प्या यतां मंत्रपाठमात्रं दक्षिणा नामिका गृहीत भस्मना ललाटे ग्रीवायां दक्षिणा वाहु मूले हृदि च आयुषं कुर्यात्।
 यथा संख्येन मंत्रचतुष्टये आयुषं जमदग्नेः उं कश्यपस्य आयुषं उं यदेवेषु आयुषं उं तनो अस्व आयुषं ततो व्यस्त पाणिभ्यां पथिती
 स सन् प्रथमं वैश्वानरं संवोधाभिवादयेत् तत्र अमुक गोत्रो ह ममुक प्रवरो ह ममुक शर्म हं भो वैश्वानर त्वामभिवादयेत् इति वै।
 श्वानरमभिवादयेत् अभिवादन प्रकारः ततस्तथैव वरुणं संवोधाभिवाधयेत् तथैवाग्निं चार्चयन् अभिवादयेत् तदुपरि दक्षिणांतर क्रमेण
 सादितु वरिष्ठां कलशो वृत्तये कलशानां पुरतः प्रागग्रेषु स्मिन्वा ब्रह्मचारी एकस्मादा मप स्त्रवे नोदकं गृहीत्वा उं येष्वंतरग्रयः प्रविशन्ते।
 स उपगोत्रो मय सोमनो ह स बलो विरुजस्तनु दधु र्दि यस्तान विजहामि यो न च नस्तमिह गृह्णाति तेन मम भिक्षि चामि श्रियेष शंभो त्रैलोक्ये
 ह सर्वसाय इत्यात्मानमभिधिनति ततो द्वितीये घटस्थमुकं पूर्ववद्गृहीत्वा ॥ अथ च वेतामि धिनति उं येन श्रियं कृतां येन वा